

Wijkblad Brakkenstein

Augustus 2020

5e jaargang
nummer 3

Aan de
bewoners
van dit
pand

In deze uitgave:

- Mijn straat: de Pater Eijmardweg
- Deel twee van 'Het verdriet van Brakkenstein'
- Vergeten winkeltjes: Rund-, kalfs- en varkensslagerij P. Vrolijk
- Annet Nijssen: over paaseitjes en maatschappelijke betrokkenheid

Colofon

Het wijkblad Brakkenstein is een uitgave van Stichting Wijkblad Brakkenstein. Het wijkblad Brakkenstein wordt vier maal per jaar gratis huis aan huis verspreid onder alle bewoners van Brakkenstein. Verspreiding van het blad wordt mede mogelijk gemaakt door subsidie van de gemeente Nijmegen. Stelt u geen prijs op bezorging van ons blad, dan kunt u dit laten weten aan Henk Sikking (06 25356417).

Redactieleden

Tino Adolfs
Henk Sikking
Keje Schaakxs
Patricia Verhelst

Redactieadres

wijkblad.brakkenstein@gmail.com
www.mijnbrakkenstein.nl

Advertenties

Tino Adolfs
tino.adolfs@gmail.com

Publicatiedata

2020	sluitingsdatum	Nrs
begin november	15 oktober 2020	4

Bezorging

Tino Adolfs
tino.adolfs@gmail.com
Voor klachten over de bezorging:
Henk Sikking
henksikking@hotmail.com
06 25356417

Aanleveren kopij

Belangrijk:
tekst s.v.p. aanleveren in Word bestand.
Foto's of plaatjes s.v.p. aanleveren als
aparte JPG-bestanden, minimaal 300
dpi.

Oplage

2.200 exemplaren

Drukken en opmaak

Bookbuilders, Nijmegen

Aan dit nummer werkten mee

Freek Snel, Dwarsijker, Dos Olifant, Paul de Jager, Hans Ronhaar, Marieke van Halen, Renie Hesseling, Sylvia Thijssen, Ankie Janssen

Fotografie voorpagina

Hans Ronhaar

Voorwoord

Als ik dit voorwoord schrijf, is het dinsdag 21 juli. Ik ben vannacht niet wakker geworden van marcherende militairen en vrijdag sta ik niet langs de Annastraat om al die stoere wandelaars binnen te zien komen. Het is ongewoon stil in de wijk, deze Vierdaagseweek. Weemoedig siert het groen-oranje menig gevel, staan gladiolen in de vazen voor de ramen en ongetwijfeld volgen veel mensen het alternatieve Vierdaagsejournaal – voor het gevoel. Laten we hopen dat alles volgend jaar weer 'gewoon' is.

Ondertussen mag er gelukkig wel weer veel. Activiteiten vinden weer plaats en we kunnen weer naar familie en vrienden, buurthuis, café of (sport)vereniging. Heel fijn. Want ik denk dat we met z'n allen tot de conclusie zijn gekomen dat onthouding waardering creëert. Of het nu gaat om werk, school, de fanfare of familiebezocht; heerlijk dat het weer kan.

Ondertussen zijn in de wijk de werkzaamheden begonnen om kabels en leidingen te vernieuwen. Op de voorkant van deze editie een toepasselijke foto hiervan.

Bij het vorige wijkblad zat een enquête voor het tevredenheidsonderzoek naar wijkblad en wijkwebsite dat studenten van de HAN voor ons uitvoerden. We kregen een kleine 300 formulieren retour. Hartstikke bedankt daarvoor! De studenten hebben niet alle gegevens kunnen verwerken omdat het schooljaar om was. Een aantal vrijwilligers gaat nu de resultaten verder uitwerken, zodat we aan de slag kunnen met de verbeterpunten. Wat we wel al weten is dat u de nieuwtjes uit de wijk en verhalen van vroeger het meest waardeert. Kunst en sport zijn minder populair. Als verbeterpunten gaf u aan dat de lay-out fraaier kan en dat er soms wel heel veel tekst op een pagina staat (tja, we willen altijd zoveel mogelijk in een uitgave proppen ☺). Maar dat is allemaal voor later. In dit midzomernummer leest u het aangrijpende vervolg van het verdriet van Brakkenstein, maakt u kennis met de vrouw achter de paaseitjes en komt u alles te weten over de rituelen van de bewoners van de Brakkensteinweg. En nog veeeeeel meer natuurlijk. Veel leesplezier en heb een mooie zomer!

Patricia Verhelst

Rectificatie

In het vorige nummer bezochten we het Drostpad in de rubriek Mijn Straat. De bomen die daar staan heten meelbessen, geen meelbomen. Dat u het weet.

www.mijnbrakkenstein.nl

is er voor alle inwoners van de mooiste wijk van Nijmegen. Hier blijft je op de hoogte van wat er speelt in de wijk. Nadat je je eenmalig hebt aangemeld, kun je zelf ook berichten en foto's plaatsen. Bijvoorbeeld wanneer je een vraag hebt of iets organiseert. Ben je lid van een club of vereniging? Dan kun je informatie kwijt of de wijkwebsite. Inmiddels hebben we ruim 400 leden.

Wil je iedere vrijdag het nieuws uit de wijk ontvangen? Geef dat aan bij je profiel. Meer weten?

Werkgroep wijkwebsite: Patricia Verhelst, Annelies de Wildt, Mia Peters, Rogier Teerenstra en Henk Sikking.

Email: contact@mijnbrakkenstein.nl

Voor telefonische ondersteuning: 06-25356417

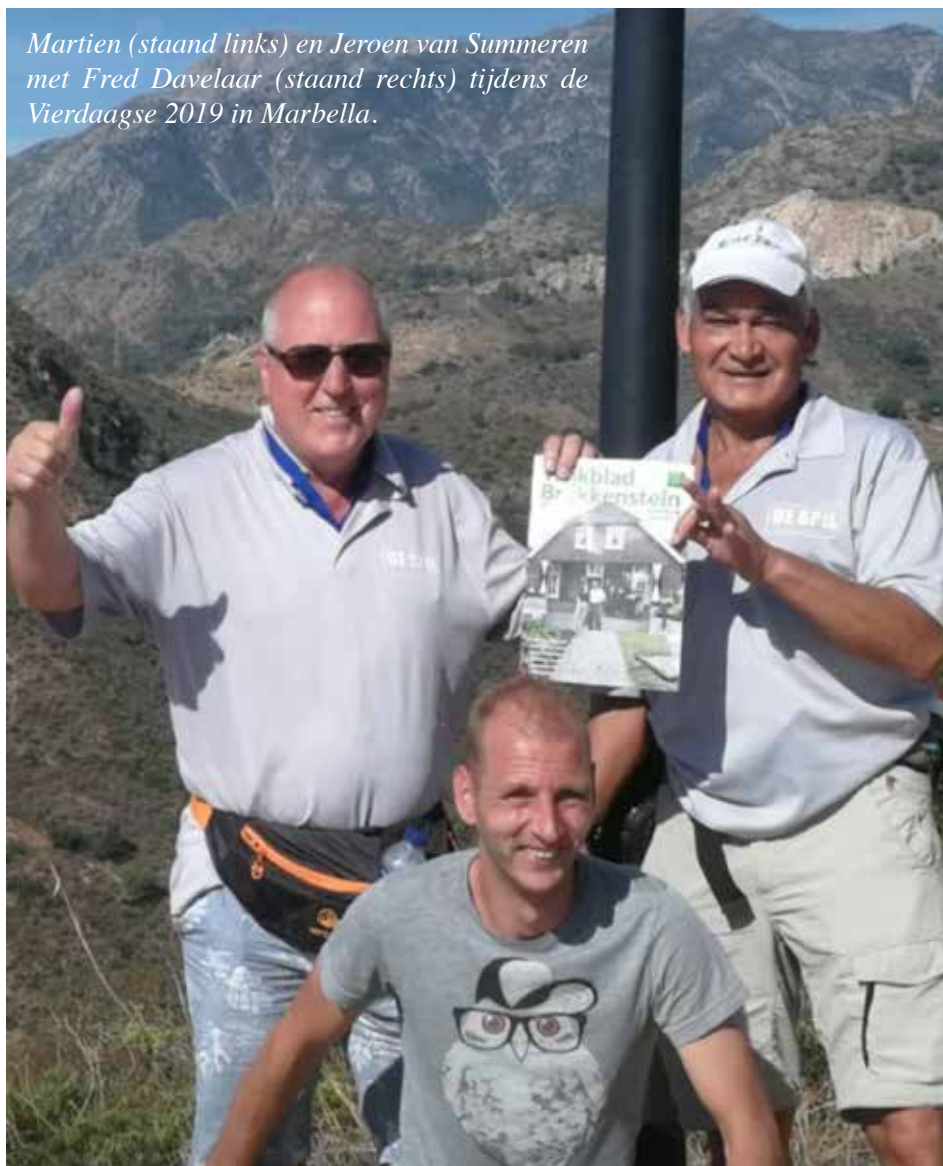
In dit nummer:

Voorwoord	2
Het wijkblad de wereld over	3
Mijn straat: Pater Eijmardweg	5
Vergeten winkeltjes:	
slagerij P. Vrolijk	9
Buurtmoestuin Brakkemoes	14
Het kan verkeren – 22	15
Zonnebloem Brakkenstein 25 jaar	17
Het verdriet van Brakkenstein –	
deel 2	18
Groen in de wijk:	
Wat nou... woningnood?	23
Kunstrubriek: Marcel Schellekens	24
Nieuws vanuit BUUR	26
De wilde speeltuin – het resultaat	27
Tennisbanen TV Brakkenstein	
gerenoveerd	29
Mestactie Scouting Brakkenstein	29
Bedrijvigheid in Brakkenstein:	
Van de Pol & Van Wijk	31
Het verhaal achter de paaseitjes	32
Oud en nieuw in de	
Brakkensteinweg	35
Past het wel?	38
Wie o wie weet waar o waar	39
De moestuinmol	39
Feest en activiteiten in de wijk	40
Vertrekkend voorzitter	
RKSV Brakkenstein: Arno Janssen	43
Belangrijke telefoonnummers	45
Activiteiten Brakkenstein	47

Het wijkblad de wereld over

Ons wijkblad belandt bij ons Brakkensteiners op de mat of in de bus, maar soms... soms duikt het wijkblad elders op.

Martien (staand links) en Jeroen van Summeren met Fred Davelaar (staand rechts) tijdens de Vierdaagse 2019 in Marbella.

Ben Spaan leest in het verre Sydney trouw ons wijkblad. Hij verloor in 1945 zijn broertjes Henny en Stephan en zusje Rietje bij de ramp aan de Scheidingsweg (lees het verhaal dat begint op pagina 18).

BURENBORREL?

Ontmoet je buren bij BUUR. Elke maand nodigen we een straat in de wijk bij ons uit voor een buurtborrel. Wij staan klaar met een welkomstdrankje, jullie met de gezelligheid. Interesse om met jouw straat langs te komen? Stuur een email naar eetcafebuur@gmail.com of loop een keer langs!

BUUR, Deken Hensburchstraat 2, 6525 VJ Nijmegen. Ingang tegenover speeltuin Brakkefort.

Evers Janssen
tweewielers

Reparatie op afspraak binnen één dag klaar*
Gratis leenfiets, ook elektrisch!

De specialist in fietskarren, kinderfietsen en elektrische fietsen.

Ook voor Brakkenstein hebben wij een gratis haal en breng service.

Dealer van onder andere:
Batavus, Cortina, Gazelle, Loekie, Union.

Evers Janssen Tweewielers
Kan. Pelsstraat 70
6525VZ Nijmegen
024-3552015

info@eversjanssentweewielers.nl
www.eversjanssentweewielers.nl

*mits onderdelen op voorraad zijn

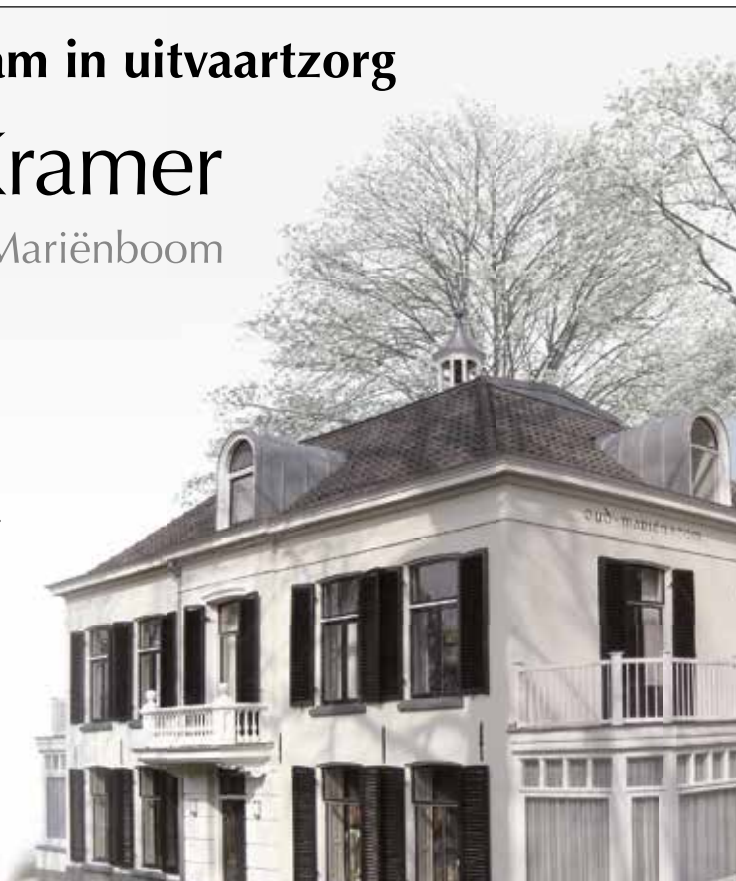

De vertrouwde naam in uitvaartzorg

Klopper & Kramer

Uitvaartcentrum Oud-Mariënboom

Klopper & Kramer is de vertrouwde naam in uitvaartzorg in Nijmegen en omgeving en staat garant voor persoonlijke dienstverlening op het hoogste niveau. Met grote zorgvuldigheid en toewijding zijn wij betrokken bij iedere uitvaart die wij begeleiden en nemen daar graag alle tijd voor. In ons eigen kleinschalige rouwcentrum Oud-Mariënboom aan de Groesbeekseweg bieden wij de mogelijkheid om in een stijlvolle, informele omgeving in alle rust en beslotenheid afscheid te nemen.

Groesbeekseweg 424 | Nijmegen | www.kk.nl | (024) 323 44 44

Pater Eijmardweg

Deze keer weer een straat in oud Brakkenstein

Op nummer 23 wonen Wim en Marianne Groos. Het is het nieuwste huis in de straat. Ze hebben een mooi onderhouden tuin en Wim vertelt over de herkomst van allerlei zaken: *“Die blauwe lantaarn, die paal stond vroeger voor de tandarts bij de bushalte, met een klok erop, die is er helaas niet meer. Ik mocht die gietijzeren paal hebben. En die hele grote schaalvijver, dat blijkt een doopschaal te zijn uit de oude kerk.”* Ook een stuk van een oude

kerkbank staat er en uit Frankrijk een bank van leisteen, allemaal 2e hands, dus duurzaam, daar houdt Wim van. Marianne doet de tuin, Wim verzorgt alleen de hagen. Tijdens ons gesprek is ook overbuurman Keje Schaakxs van de partij. Keje woont met Nelleke en Noud van 3,5 op nummer 32. Tijdens de eerste kennismaking kreeg Keje van Wim een wijkblad in de hand gedrukt en nu is Keje redactielid.

Wim zet koffie en op tafel staan lekkere koekjes. Marianne en Wim hebben samen de elektriciteitszaak van Wims vader voortgezet. De oude Groos had ook een zaak in de Burchtstraat, maar Wim en Marianne kozen de Brakkensteinse vestiging. Ze kregen vier kinderen. Guy, de oudste een zoon, Maaïke, Janneke en Dorie. Guy heeft gekozen voor elektro, is een hele goede technicus, maar koos uiteindelijk niet voor de zaak. Dorie heeft 11 jaar in de winkel gestaan, een perfecte verkoopster, maar ze koos voor haar gezin.

Marianne deed de administratie, maar zat ook in het bestuur van de UNETO, landelijke brancheorganisatie. Daar waren ze niet gewend aan vrouwen. Tijdens de eerste vergadering zei de voorzitter die naast haar zat tegen haar: *“Ik zou wel koffie lusten.”* Waarop Marianne antwoordde: *“Ik ook wel.”* Na tien minuten zei de voorzitter: *“Ik ga toch maar de koffie inschenken.”* *“Dat is goed,”* zei Marianne *“dan doe ik het de volgende keer.”* Dit voorval typeert de mannencultuur en de mondigheid en de slagvaardigheid van Marianne natuurlijk.

We nemen even pauze voor een volgende kop koffie en Wim laat uit de keuken weten dat Keje's zoontje, Noud, naar hem staat te zwaaien. Ik zei: *“Dat doet ie natuurlijk elke avond.”*

Wim en Marianne hadden geen opvolging en ze zijn in 2008 gestopt met de zaak. Ze hebben het pand eerst verhuurd aan de Sacramentijnen (tijdens de bouw van nieuwe kerk en klooster) en later kunnen verkopen aan de Paters Jezuïeten. Ze bewonen sinds 2002 hun nieuwe woning op de overgebleven helft van het Groos terrein. In de winkel en werkplaats zijn nu vijf apparte-

menten gesitueerd. Vroeger zat in het Groos-pand aan de ene kant een herberg van de familie Peters (de Muts) en aan de andere kant een kruidenierswinkel (zie foto). Het pand van Groos is precies nagebouwd aan de overkant op de plaats waar nu Café de Muts staat. Het heette toen 'de Drie Koningen'. Dat pand is in de jaren '60 geheel afgebroken.

Zijn er activiteiten in de straat?

Wim vertelt dat er twee WhatsApp-groepen zijn in de straat, een serieuze en eentje voor de grappige kant. Ook is er in het verleden een Walking Dinner georganiseerd, dat begon en eindigde bij Groos. En in deze tijd? *"Ja het plan is weer eens iets te organiseren"*, zegt Wim, *"er zijn een paar nieuwe bewoners, waaronder Keje en de burens en nog een, maar we wachten nog even tot ze een beetje gesetteld zijn en dan organiseren we wel wat."*

Wat betreft de hobby's en bezigheden

Wim heeft er vele, die voor een groot deel neerkomen op mensen helpen, voorbeelden te over: Repair Café, de oven van Buur repareren als die onverwachts kapot gaat. Wim is een handige man, sterker nog, ik noem hem een uitvinder, hij is ook schutter bij een sport schietclub. Toen Wim vertelde over een apparaat dat hij had gemaakt voor een kind dat de ouders waarschuwde als bij het kind de adem stokte, dacht ik hier zit een toekomstige Nobelprijswinnaar en ik dacht zou hij niet iets kunnen verzinnen om snurkers te alarmeren

als ze met hun lawaai bezig zijn? Beiden zijn actief bij HUF, Houd U Fit. Marianne is secretaris van de Zonnebloem, helpt een aantal mensen met boodschappen en zit in diverse andere besturen. Ze doet aan brisque walking, snel lopen. *"Ik kan haar niet bijhouden"*, zegt Wim.

Keje doet aan hardlopen en fietsen. Hij streeft ernaar zijn tijden te verbeteren en is van plan 183 keer te sporten dit jaar. Hij is geograaf, werkt bij een adviesbureau. Hij is liefhebber van Amerika (VS), kijkt bijvoorbeeld graag naar Amerikaanse sporten als honkbal, basketbal en ijshockey. Hij is goed in statistiek, kan goed overweg met Excel. Hij is ook begonnen met tuinieren en vindt het leuk om hier van alles over te leren. *"Niet vergeten*

Weg-aanleg.

3. Aan de orde is een voorstel van B. en W. om te besluiten:

I. tot den aanleg van een 12 Meter breedden weg, verbindende den Driehuizerweg met den Heijendaalschen weg;

II. aan dien weg den naam te geven van Pater Eijmardweg;

III. met bestemming tot openbaren weg kosteloos in eigendom over te nemen van:

a. het bestuur der Stichting Fondation du Saint Sacrement Klooster Brakkenstein, alhier, ongeveer 2230 c.A. van het perceel Hatert, Sectie B, no. 328;

b. de Vereeniging van Vrouwen onder den naam van „Instituut voor Meisjes", gevestigd te Oudend Bosch, het perceel kadastraal Hatert, Sectie B, no. 287, groot 520 c.A., en ongeveer 2 c.A. van het perceel Hatert, Sectie B, no. 1123.

De heer BUCHEL is bang dat men in Nijmegen te veel straatnamen zal krijgen met het woord paterin, hetgeen verwarring kan geven.

De VOORZITTER kan zich deze mogelijkheid indenken, men heeft b.v. ook een Pater Brugmanstraat.

De heer GERRITSSEN bepleit een zoo veel mogelijke bekorting der straatnamen, als Dr. de Blécourtstraat.

De heer UIJEN hecht niet aan het idee van den heer Buchel en wijst op het belang van de kennis der redenen, waarom de straat zoo genoemd werd.

De VOORZITTER zegt, dat in het vervolg zooveel mogelijk met de idee van den heer Buchel rekening gehouden zal worden.

Het voorstel wordt aangenomen z. h. s.

de tomatenplanten te dieven", zegt Marianne.

Wat was er vroeger?

We kijken samen in het bekende ansichtenboekje van Brakkenstein. Hieruit bekijken we eerst nummer 3. Een getekend streekkaartje uit begin 1900. Het voorouderlijk huis van Groos is nr. 26: Groos en Van Megen. We zitten dus aan tafel met een nazaat van een

van de Founding Fathers van Brakkenstein. De straat is in 1930 aangelegd (Zie stukje uit krantenartikel). In het boekje staan verschillende foto's van de Pater Eymardweg.

Pater Eymard was de stichter van de orde van het Heilig Sacrament. Deze congregatie is sinds 1908 in Brakkenstein actief. Rond Kerk en Klooster is Brakkenstein gaan groeien en bloeien. Ik vraag Wim naar de boodschap van de orde. Dat is een centrale plaats voor de viering van de eucharistie (Allerheiligst Sacrament) en ook bidden (voorheen 24 uren aanbidding).

Borstbeeld Pater Eymard.

Deze buste van pater Eymard (een kopie) is te vinden in de Sacramentskerk. Het origineel is gemaakt door niemand minder dan Auguste Rodin.

Het duurt niet lang of Wim pakt de grote map met foto's en documentatie erbij. Met heel veel foto's van de autobusdienst en het taxi-bedrijf, die zijn grootvader Rudolf is begonnen. Ze hadden drie bussen, die stonden buiten. Ze hadden op de hoek ook een eigen benzinepomp. Wim en een neef zijn bezig met een boek over vijf generaties Groos wonend in Brakkenstein. Groos Electro reed rond met een bestelauto met een stofzuiger op het dak en de tekst: De zaak met de tevreden klanten. (zie foto's op pagina 6)

En wat zien we nu in de straat?

Samen met Wim heb ik door de straat gelopen. De straat is een paar jaar geleden helemaal opgeknapt door de ge-

meente. Het is een mooie, brede weg. We begonnen onze gang vanaf de Heyendaalseweg. Wim vertelt honderduit. We lopen langs de appartementen in het voormalige Groos-pand. Er zijn veel parkeerhavens. Na nummer 23 zien we het schoolpad. Dan de Tarcisiusschool en Nannies. Het voormalige Thomas-klooster en De Veste. Dan volgt de Driehuizerweg. Op de terugweg wandelen we langs merendeels twee-onder-een-kap-woningen. We zien ook veel Mariabeeldjes naast of boven de deur. Meer bijzonderheden (feiten, extra foto's) over de straat, kunt u lezen en zien op www.mijnbrakkenstein.nl. bij de andere informatie over de wijk.

De straat in plussen en minnen.

De Plussen: Een ruime straat waar het voor 99 % goed gaat. Het is ook een heel gemêleerde buurt, we letten op en helpen elkaar.

De Minnen: "Nou", zegt Wim "af en toe zijn er druk verkeer naar de scholen, en ja de overvliegende ballen vanaf het speelterrein bij de KION, (vroeger bewaar-kleuterschool, Hummelhof, Dienstencentrum) waar de oudere jeugd 's avonds en in de weekenden illegaal sport. De poort die toegang geeft tot het speelveld zou op last van de brandweer open moeten blijven, terwijl dat eigenlijk alleen voor overdag geldt als de kinderen en personeel er zijn", zegt Wim.

Ken je een leuke anekdote?

"Het zal in de jaren '55-'60 zijn geweest toen de zusters nog het Tho-

masklooster bevolkten. Het was met Sinterklaas. Mijn vader zette vaak een surprise op de stoep: bijvoorbeeld een grote kist voorzien van knaltouwen met onderin worst en appels en dergelijke. Wij zaten achter de struiken. De eerwaarde zusters geheel in het zwart begonnen aan de touwen te trekken om de kist naar binnen te krijgen. Meisjes, rustig, rustig, zei moeder overste. Toen de touwen strak stonden begon het knallen. Maar de kist ging niet open. Een zuster kwam bij ons een schroevendraaier lenen. Toen de zusters de bovenplaat open hadden, deden de hieronder aangebrachte veren hun werk en veel meel knalde over de zusters heen. Het was één grote witte meelwolk. Een paar dagen later schoot een van de zusters in de kerk in de lach, want ze zag nog witte restanten in de kap van een van de andere zusters. Overigens hebben de zusters wraak genomen, door knaltouwtjes aan te brengen aan de deur van de auto van Groos."

O ja

"Zet er ook maar in", zegt Marianne "dat de glas-in-loodramen in ons huis gemaakt zijn door de bekende glaskunstenaar Ted Felen. Heel veel mensen vragen hier naar, dan weten ze dat ook gelijk."

Tekst: Henk Sikking en Keje Schaakxs.

Fotografie: Marieke van Halen en Wim Groos.

Krantenartikel: regionaal archief Nijmegen

Je voelt je vitaal als lichaam en geest in balans zijn.
Faam Vitaal geeft je de energie die je nodig hebt om je goed te voelen en richt zich daarbij op:

- Vitaliteitsadvies
- Coaching
- Voeding
- Beweging

Voor individuen en teams, particulieren en bedrijven.

Meer weten?

Neem een kijkje op: www.faamvitaal.nl.

Of bel direct met Nicoline: 06 - 52 84 94 54.

Jij en FAAM. Vitaal

DRUK & VORM

PRINTEN
KAARTEN
POSTZEGELS
SPELLEN EN PUZZELS
(KINDER)BOEKEN
STATIONERY

HEYENDAALSEWEG 241
WWW.DRUKENVORM.NL
MAANDAG T/M VRIJDAG 11.00 - 17.00

024 - 354 21 44
INFO@DRUKENVORM.NL
@DRUKENVORM

Kinderopvang
op de Campus

kinderopvang
Heyendaal

kinderopvangheyendaal.nl 024 366 00 33

VERGETEN WINKELTJES 4

Rund-, kalfs- en varkensslagerij P. Vrolijk ging voor kwaliteit

Op de Driehuizerweg 334, hoek Gerardsweg begon de uit Beuningen afkomstige Piet Vrolijk in 1934 een slagerij. Er waren ook toen niet veel slagers in de wijk te vinden. Aan de Heyendaalseweg zaten twee slagers, Verplanke ter hoogte van de huidige ijssalon van Strik en Cornelissen, op de plek waar nu Druk & Vorm zit. In gesprek met zijn twee kinderen Wil en Ria Vrolijk ontstaat een aardig beeld van de plek die de slagerij van Piet Vrolijk al voor de oorlog in de wijk Brakkenstein innam.

Van het bier naar het vlees

Dochter Ria (82): *"Mijn vader is geboren in Beuningen op 31 juli 1908. Hij was de jongste zoon in een gezin van 17 kinderen. Zijn vader was machinist bij de NS. Hij ging al vroeg werken, wat in die tijd overigens normaal was. Op zijn 16e begon hij als hulp bij de Beuningsche Bierbrouwerij om samen met zijn baas het bier bij de klanten in de wijde omgeving te bezorgen. In de loop der jaren verging hem de lol in het werk echter steeds meer. Het was immers eentonig werk: in de vrachtwagen zitten en maar kratten sjouwen."*

Hij besloot toen om slagersjongen te worden en solliciteerde in Nijmegen en omgeving. Zijn leertijd begon bij slager Mulder in Berg en Dal. Na enkele jaren stapte hij over naar slager Hubertus in Nijmegen. Hij was daar intern en voelde zich er helemaal thuis. Negen jaar bleef hij daar werken."

Het pand van Slagerij P.Vrolijk in 1953

Een eigen slagerij

Tijdens het bezorgen van vlees ontmoeten hij de uit Groesbeek afkomstige Aleida Faassen. Zij hielp bij de familie Lohuizen in de huishouding en was vaak in de keuken als Piet kwam. Hij dronk dan regelmatig een kopje

dragen. Een eigen bedrijf werd zijn grote wens. In de jaren 30 werden er in Brakkenstein heel veel huizen en winkelpanden gebouwd. Op de hoek van de Driehuizerweg/Gerardsweg verrees een mooi groot winkelpand, wat zeer geschikt was als slagerij. Samen met zijn baas ging hij erheen om het pand en de omgeving te bekijken. *"Piet, hier zit toekomst in"* zei zijn baas, slager Hubertus. *"Als ik jou was zou ik het wagen."* Hij zei ook nog: *"Als het niet goed gaat, kun je altijd weer bij me terugkomen."*

Op 14 juni 1934 trouwde Piet met Aleida en samen begonnen ze de "Rund-, kalfs- en varkensslagerij P. Vrolijk" pal tegenover 'de Driehuizen', met een prachtig uitzicht op de wei met koeien. Als een klant vroeg: *"Slager is dit vlees vers?"*, dan zei hij altijd: *"Zeker mevrouw, gisteren liepen de koeien nog in de wei hier tegenover!"*

Piet Vrolijk (rechts) bij de vrachtwagen van de Beuningsche Bierbrouwerij op 5 mei 1925

Zoon Wil (85): *"Dat was toch wel bijzonder dat zijn baas samen met hem op zoek ging naar een geschikte plek om zelf een winkel te beginnen. Van meet af aan wilde mijn vader wel onderscheidend zijn door het accent op de kwaliteit te leggen. Die stond bij hem altijd voorop. Natuurlijk hing daar ook een prijskaartje aan, maar dat hadden de klanten er graag voor over."*

Slager Piet, zanger, collectant en jager

Piet nam al snel deel aan het sociale leven in de wijk. Hij had een goede stem en liet dat ook vaak horen in de slagerij. Dan stonden de mensen soms zelfs buiten de winkel te luisteren. Hij meldde zich dan ook al snel aan als tenorzanger bij het mannenkoor in Brakkenstein en zo leerde hij meer mensen kennen. Daarnaast werd hij ook collectant in de kerk. In de collectantenbank zong hij vaak een zelf bedachte tekst. Hij was ook een fanatiek kaarter, die wel van een potje rikken hield. Dat deed hij dan vaak met de heren Olthof, Bisschop en Burgers, om beurten bij elkaar thuis..

De telefoon als bindmiddel

Ook het bezit van een telefoon zorgde ervoor dat mensen uit de buurt in geval van nood al snel de weg wisten te vinden.

Ria: *"De vrouw van politieagent Lamers stond op het punt van bevallen en hij vroeg toen aan mijn vader of hij de telefoon zou mogen gebruiken als het zover was. Dat was geen probleem. Maar het duurde langer dan verwacht. Op een gegeven moment gaf mijn vader hem maar de sleutel van de winkel, dan kon hij 's nachts eventueel bellen. Na twee weken hoorde mijn vader midden in de nacht beneden bepaalde geluiden en ging gewapend met zijn slagernesmes de winkel in. Ja, toen stond meneer Lamers daar te bellen met de dokter."*

Marian Groos-Seegers: *"Mijn zus was bevriend met Ria 'Zus' Vrolijk. Piet Vrolijk had zo'n beetje als enige in de buurt telefoon. Als het echt dringend was mochten wij er wel gebruik van maken. Als er iemand voor ons belde kwam Piet naar ons toe, wij woonden*

ietsje verderop aan de Driehuizerweg en dan rende mijn moeder naar de slagerij. Mijn vader had een jachthond en ging vaak samen met Piet Vrolijk en nog wat mannen jagen in het bos van Terwindt. Ik moest voor de hond wel eens wat 'gesluns' halen, want hondenvoer kocht je niet. Onder de snijtafel lagen dan de afvalresten zoals botten en andere restanten. Maar als ik dan thuiskwam, hoorde ik van mijn moeder dat er best nog goede stukken vlees tussen zaten, waar ze vervolgens op zaterdagavond soep van trok. Volgens ons deed hij die goede stukken er expres tussen. Mijn vader werkte dan wel bij de politie, maar had een slecht salaris. Als kind was ik altijd wel bang als ik spelend op de stoep voor de winkel slager Vrolijk in zijn lange witte jas met zijn grote slagernesmes naar buiten zag komen. Maar hij stond vaak voor ons klaar. Toen mijn moeder al jong overleed heeft hij de kinderen naar school gebracht en toen mijn zus Trees door een val een gat in haar hoofd had gekregen heeft hij haar naar de EHBO gebracht."

Het mannenkoor Brakkenstein met Piet Vrolijk rechtsboven achteraan, pal voor de boom.

Het gezin Vrolijks rond 1939

Ria: *“Toen kleuter Susanne aan de hand van oma Adolfs een keer een opmerking maakte over zijn grote neus, reageerde hij met “de waarheid mag gezegd worden! Ik stond vooraan toen ze uitgedeeld werden!”*

Een florerende zaak

De zaak draaide al snel prima. Het werd een geweldig bedrijf, al was het wel hard werken voor Piet en Aleida, die altijd de vleeswaren sneed. Alles was toen nog wel heel primitief. Er

waren nog geen koelkasten. Daarom werden er twee keer per week ijsstaven gebracht om het vlees te koelen. Dat ijs werd geleverd door Kokke van de Weurtseweg. Die mannen droegen een leren lap op hun schouder met daarop een groot stuk ijs dat ze onder controle hielden met een ijshaak. Dat ijs werd dan bij ons voor de winkel neergelegd. Later kregen we een knecht en moesten de kinderen ook meewerken in de zaak. Terwijl andere kinderen buiten speelden, moesten zij bijv. lopend naar Hatert om vlees te bezorgen bij het Zusterklooster.

Wil: *“Wij kwamen nogal eens te laat op school. We kregen dan wel altijd een briefje mee, maar het vlees moest nu eenmaal eerst bezorgd worden.”*

Ria: *“Theunissen van Sion hof was ook en klant van ons. Die belde soms op of we even vier biefstukjes konden komen*

vervolg op pagina 13 >>>

Ria en Wil Vrolijks op 20 juli 2020

Markànt Talenkursussen

Frans, Engels & Nederlands

Kursus van 16 lessen (24 uren)

Kursus van 10 Dagen (30 uren)

Kursus van 1 Week (28 uren)

Gesprekscursus Duits - Inburgeringskursus - Bijlessen

Tel: 06 - 30 36 53 68

**BELANGRIJK
NIEUWS!!**

Nu elke zondag open!!

van 08.30 tot 12.00 uur

Nijmegen
Sint Jacobslaan 277
Tel. (024) 355 07 08

Wijchen
Lepelaarstraat 6a
Tel. (024) 641 26 90

www.bakkerij-holland.nl

ACTIE
Woonhuisventilatie
Itho CVE ECO FAN
+
Draadloze zender
€ 194,99

**vakhandel
Janssen**
sanitair • c.v. • elektro

itho daalderop
Climate for Life

***Bespaar € 45,- tot € 65,- per jaar aan energiekosten**

Oude Molenweg 137
6533 WH Nijmegen

Tel: 024 - 350 28 30
Fax: 024 - 350 28 31

info@vakhandeljanssen.nl
www.vakhandeljanssen.nl

Theo van Brenk

Cafetaria

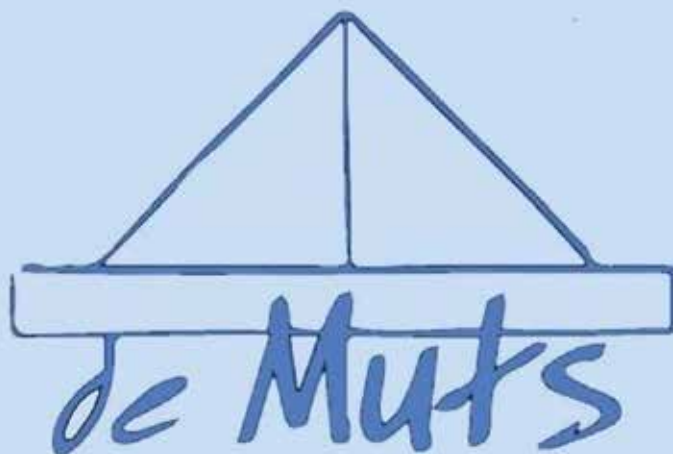
van Peltlaan 197
6533 ZE Nijmegen
Tel. (024) 356 79 53
www.cafetariavanbrenk.nl

Openingstijden:
maandag gesloten
dinsdag 12:00 - 22:00
woensdag 12:00 - 22:00
donderdag 12:00 - 22:00
vrijdag 12:00 - 22:00
zaterdag 12:00 - 22:00
zondag 14:00 - 22:00

like ons op facebook

"FEESTJE? VRAAG NAAR ONZE MOGELIJKHEDEN"

Het gezelligste buurtcafé van Brakkenstein

**WIJ ZIJN DE GEHELE ZOMER GEOPEND.
KOM GENIETEN OP ONS GEZELLIGE TERRAS!**

Café de Muts
Tamara & Mellanie
Heyendaalseweg 280
6525 SL Nijmegen
024 - 355 83 61
info@cafedemuts-nijmegen.nl

Piet en Aleida
Vrolijk op
latere leeftijd

brengen. Dan was je weer een kwartier kwijt. De kloosters hier in de wijk waren natuurlijk grote klanten. Ze verdeelden hun bestellingen echter wel over de drie slaggers, maar soms weken ze daarvan af en werd ons toch om een levering verzocht terwijl we nog niet aan de beurt waren. Dan gaf de kwaliteit dus de doorslag. Dat was bijvoorbeeld het geval toen de bisschop op bezoek kwam en wij 300 blinde vinken mochten leveren. Zo ging het ook vaak tijdens de feestdagen, dan leken we een streepje voor te hebben bij het klooster van de zusters van Oudenbosch in de Pater Eymardweg. Wij bezorgden ook bij klanten in de Molenstraat en op de Heilig Landstichting, want daar zat geen slager. Als klanten verhuisd waren, bleven ze ons vaak trouw en bleven we vlees bij ze bezorgen zoals bij Ans Decates, Nol Hilgers in de Javastraat en hoofdonderwijzer van Steen aan de Groenestraat. Eerst bezorgde ik het vlees op een transportfiets, later op een bromfiets, een Kaptein Mobylette. Onze beste klanten waren naast de kloosters de grote gezinnen zoals de familie Bisschop en Jansen-Lok."

Piet als slachter

Wil: "Mijn vader kocht altijd zelf vee in en slachtte het vee bij boer Aalbers aan de overkant bij de Driehuizen. Hij kon heerlijke worsten maken, dat zie je vrijwel niet meer in deze tijd. In het najaar ging hij ook altijd slachten bij de mensen thuis. Veel wijkbewoners hadden toen wel een of meer varkens in hun lange achtertuinen. Dat betekende natuurlijk wel een omzetverlies, maar mijn vader maakte voor hun het slachtvlees dan kant en klaar tegen een vergoeding, dat bood weer een aardige compensatie."

De oorlog

Wil: "In de oorlog hadden de Duitsers de Driehuizen aan de overkant in beslag genomen. Die kwamen dan vaak bij ons met vlees naar onze winkel om het door de gehaktmolen te laten draaien. Er toen natuurlijk van alles weinig, ook vlees was een probleem. Mijn vader probeerde dan worst te maken en het worstennat op te vangen, wat dan doorging voor 'bouillon'. Dan kwamen de klanten vaak een pannetje van die bouillon halen, maar toen het er steeds meer werden, moest hij het wel aan gaan lengen met water. Toen kwam mevrouw Decates een keer de winkel in en zei: "He Piet, ik heb net de ramen gezeemd met jouw bouillon!"

Wil: "In 1973 nam ik de zaak over en verbouwde de winkel in 1976. Het was een goed draaiende winkel, waarbij we nog steeds de kwaliteit voorop belevens stellen. Mijn vrouw Leonie, ze overleed in 2012, had echt hart voor de zaak. Ze heeft heel haar ziel en zaligheid erin gestopt. Later kwam de concurrentie van grote leveranciers, die onze grote klanten weglrokken. Uiteindelijk konden we hier niet meer tegenop. In 1979 verkochten we ons pand en begonnen een slagerij in de Steenbokstraat. Die zaak hebben we gehad tot 1987, toen zijn we gestopt."

Marijke Buursen: "Met Wil en Leonie had ik een hartelijk contact. Traditie was dat ik altijd een beschuit met aardbeien moest komen eten als de aardbeien van de volle grond er weer waren. Ze namen altijd uitgebreid de tijd voor hun klanten, met vrijwel iedereen werd een praatje gemaakt. Wil kwam ik later nog wel eens tegen bij de intocht van de Vierdaagse, die hij een aantal jaren meeliep."

Piet Vrolijk overleed op 6 april 1977 op 68-jarige leeftijd, zijn vrouw Aleida op 23 maart 1994. Zij werd 89 jaar. Wil Vrolijk heeft drie zoons en Ria heeft samen met haar man Frans Heijmen twee dochters. Frans Heijmen was eigenaar van de voormalige kapperszaak Francois aan de Bisschop Hamerstraat.

Tekst: Tino Adolfs

Foto's: familie Vrolijk

Foto Ria en Wil Vrolijk: Tino Adolfs

Onze oproep betreffende de rubriek Vergeten Winkel leidt nog steeds tot enthousiaste reacties. Sommigen mensen komen met anekdotes aanzetten, anderen leveren foto's of namen aan van ondernemers uit het Brakkensteins verleden. In het volgende wijkblad halen we herinneringen op aan de Spar van Piet Jochems aan de Heijendaalseweg/hoek Buurmansweg. Mocht u leuke anekdotes weten, oude foto's hebben en deze willen delen met de bewoners van deze mooie wijk, stuur dan een berichtje naar tino.adolfs@gmail.com

Buurtmoestuin Brakkemoes

'We hebben sinds april een buurtmoestuin! Ze ligt prachtig tussen de boerderij aan de Driehuizerweg en de haag van de natuurspeeltuin. Daar had de gemeente toevallig nog een stukje grond in eigendom.'

Dit is een van de eerste berichtjes op de WhatsAppgroep van de gebruikers van de buurtmoestuin. Dit soort appjes vliegt sinds april van dit jaar steeds vaker door de lucht. In dit artikel laat het wijkblad weten hoe die moestuin na veel moeite en doorzettingsvermogen tot stand is gekomen.

Groene vingers

Groene vingers buigen zich over de ingezaaide voren waaruit voorzichtig de groene sprietjes van de worteltjes opsteken. 'Het ziet eruit als koffiedrab. Zou hij het gebruiken als bemesting, of is het tegen de slakken?' Sinds zo'n vijftien Brakkensteiners de buurtmoestuin in april voor geopend verklaarden, vliegen de tuinadviezen over en weer. Het perceel bevindt zich aan de Driehuizerweg. Jaren, misschien wel twee of drie decennia geleden, was dit gebied al het toneel van een veel grootschaliger tuinnetwerk. Een nieuwe generatie groene vingers diende zich twee jaar geleden bij de gemeente aan.

Ontstaan

Patricia, een van de initiatiefneemsters van Brakkemoes, legt uit hoe dit initiatief tot stand kwam. 'Het idee ontstond in 2018 nadat de gemeente een wijkbudget voor gezamenlijke projecten beschikbaar stelde. Het doel ervan was: de samenhang tussen wijkbewoners te vergroten. Nadat alle ingediende voorstellen waren beoordeeld, bleek dat ons project ook was uitverkoren. Vanaf dat moment gingen wij als initiatiefgroep aan de gang. Toen we begonnen, stelden we ons eigenlijk een buurtboomgaard voor, aangevuld met individuele tuintjes. Uiteindelijk is de buurtboomgaard gecancelled. Zelfs de tuintjes leken te sneuvelen!'

Wat hierna in het verhaal van Patricia volgt, is een aaneenrijging van tegenslagen. Iedere keer weer doemde er een beer op de weg op. De bodem kon archeologische schatten en niet gesprongen explosieven bevatten. Bovendien moest er een bodemonderzoek komen naar eventuele vervuiling en dat was met het budget niet haalbaar. 'We keken elkaar vaak hulpeloos aan.' Achteraf stelt de werkgroep dat een stappenplan van de gemeente geholpen zou hebben. 'Dan wisten we tenminste waaraan we waren begonnen!' Gelukkig werd er een oplossing gevonden voor al die bodemproblemen. In een WhatsApp lezen we dat terug:

'We tuinieren nu in een bak omgeven door oude trottoirtegels van dertig centimeter hoog. Die is door de gemeente aangelegd en opgevuld met schone grond, zodat de oorspronkelijk bodem niet beroerd hoeft te worden. Ik moet zeggen dat de bak buitengewoon goed gelukt is. Echt boven verwachting. Hij valt bijna niet op.'

Aanmelding

Om aan geïnteresseerden te komen, heeft de initiatiefgroep een artikel in het wijkblad geschreven. 'Verder zijn de plannen op de wijkwebsite geplaatst en tijdens een openbare wijkvergadering voorgelegd', vertelt Brakkemoeslid Mariet. Belangstellenden uit de hele wijk konden zich aanmelden. Omdat de grootte van de buurtmoestuin beperkt is, 10 x 30 meter, hebben wij uiteindelijk gekozen voor twaalf tuintjes. De tuinders komen uit alle delen van de wijk. 'Dat zal te maken hebben met de afstand.'

Samenhang in de wijk

Een van de doelen die de gemeente stelde was het verstevigen van de samenhang tussen de wijkbewoners. 'Is dat doel volgens Brakkenmoes bereikt?' Hier hoeft Brakkemoeslid John niet lang over na te denken: 'Nadat onze werkgroep twee jaar vergaderd had, kenden we elkaar wel. Nu het

zaai- en plantseizoen achter de rug is, ken ik vrijwel alle leden. Het belangrijkste is dat we heel veel aanloop krijgen in de moestuin. Dagelijks komen mensen een kijkje nemen en informeren ze naar de gewassen en het ontstaan van de moestuin. Laatst was er zelfs een hele schoolklas die achter elkaar over de paadjes liep en de gewassen bekeek. De aanwezigheid van ons, de Brakkemoesers, draagt ook bij aan het toezicht op de natuurspeeltuin. Omgekeerd natuurlijk ook. ‘

‘Ik heb een maatje met wie ik samen tuinier. En het is superleuk dat er nu een groep van jongere en oude mensen is, die elkaar eerst niet of zijdelings kenden en nu in goede harmonie samenwerken. Als we dit jaar een goed rapport krijgen van de gemeente wordt de tuin volgend jaar misschien wel uitgebreid. We hebben al een wachtlijst!’

Heeft Brakkenmoes wensen? ‘Ja! Uitbreiding van het perceel’, antwoordt Mariet, ‘zodat er meer wijkbewoners kunnen meedoen. En een pomp, want tot nu toe zijn we afhankelijk van de wateraanvoer door de gemeentettractor. Die pomp is al door de gemeente toegezegd.’

Voor vragen aan de initiatiefgroep Brakkenmoes kunt u mailen naar: mooibrakkenstein@gmail.com

Tekst: Renie Hesseling

Foto's; Hans Ronhaar

Het kan verkeren (22)

Zijn het nou kraaien, roeken of kauwen? Gekmakend, die krijzende zwarte monstertjes. Als er dan nog eksters bijkomen is het helemaal feest, die zitten de boel alleen maar op te stan-gen. Wekenlang terroriseren ze hier de boel. Het begint al 's morgens vroeg als de zon opkomt. De merel mag eerst nog even zijn zangtalent laten horen, maar al snel wordt hij overstemd door het herrie makende grut en dat vrijwel de gehele dag. Gelukkig houden ze ook een middagpauze, dat is dan weer een meevaller, maar daarna is het weer volop feest voor de luidruchtig oefenende fladderaars. Aan het eind van de dag verricht de merel in de hoogste boomtop vervolgens de dagsluiting en dan hebben we weer even rust. Ik overwoog de aanschaf van een buks en ik niet alleen. Mijn buurvrouw sprak me aan over het alsmaar vallende blad van onze hulstboom. Je blijft vegen, maar tegelijkertijd heeft het iets positiefs, want je blijft ook bewegen. Zelf heeft ze een Japanse kers met een roze bloesempracht in het voorjaar, maar dat is maar eventjes genieten, want kort erop ligt de tuin al snel vol met een roze deken. Als het vervolgens regent, ontstaat er een spekgladde natte brij. Dit voorjaar met een nieuw record aan zonuren hadden we dus geluk. Maar altijd nog liever een roze brij dan een omgehakte boom denk ik dan maar weer. Bij die vogels weet ik het nog niet zo net. Zo lang de kleine ettertjes hun treitercampagne voortzetten bekruipt me toch destructieve ideeën. Mijn buurvrouw was door de krassende luchtvloot bijna niet te verstaan en begon, net jarig geweest en dus weer wat ouder en wijzer, waarschijnlijk daarom over een winkeltje in de stad waar ooit luchtbuksen werden verkocht. Maar dat winkeltje in de Tweede Walstraat is niet meer helaas. Misschien maar goed ook. Het deed me denken aan de film *Death Wish* met Charles Bronson in de hoofdrol. Na de moord op zijn vrouw in New York belandt hij als architect in Arizona, waar vrijwel iedereen een wapen draagt. Daar krijgt hij van zijn opdrachtgever een pistool cadeau waarmee hij als Korea-veteraan wel raad weet. Hij weet de misdaadcijfers in New York al snel met de helft omlaag te schieten. Blijkbaar erg aansprekend want er volgden nog meer wraakfilms, waar tere zieltjes maar niet naar moeten kijken. Nou wil ik deze onschuldige maar hoogst irritante vogeltjes die zich in de schoorstenen en bomen hebben genesteld niet vergelijken met straatcriminelen, maar ze verpesten toch maar mooi wekenlang ons woongenot. Maar misschien woont u in een vogelvrij deel van onze wijk en heeft u er helemaal geen last van. Een oplossing is misschien het kappen van bomen, het afdichten van de schoorstenen of een lockdown voor vogels. Of moeten we misschien een poosje ergens gaan logeren, net zoals de bewoners van het stadscentrum tijdens de Vierdaagse? Zij zitten dan ook met uitbundige vreemde vogels opgescheept, alleen kunnen die niet vliegen. Het kan verkeren.

Dwarskijker

PETERS

keukeninterieurs
est. 1985

Vakkundig advies - Uitstekende service
Betaalbare prijzen - Eigen montagedienst
Alles in één hand

St. Jacobslaan 90 Nijmegen
Tel. (024) 3552220
www.peterskeukens.nl

Richt uw woning mooier in met
Wennekers Nijmegen

WENNEKERS
NIJMEGEN

Groenestraat 2A Nijmegen
(hoek St. Annastraat)
T: (024) 356 01 04
E: info@wennekers-nijmegen.nl

Gordijnen, zonwering, vloeren ...en meer

www.wennekers-nijmegen.nl

OOGZORG
en
OPTOMETRIE

staar
droge ogen
macula degeneratie
glaucoom
OCT scan

van den Bergh

opticiens - audiciens - optometrist

Hatertseweg 825 - Nijmegen - 024 350 2814
www.vandenberghopticiens.nl

Zonnebloem Brakkenstein 25 jaar

Dit jaar is het 25 jaar geleden dat het Ziekencomité Brakkenstein werd opgeheven en dat de organisatie zich aansloot bij de Landelijke Zonnebloem Breda.

De organisatie, om dit groots te vieren, was praktisch rond, uitnodiging stond op papier, maar toen kwam de coronacrisis.

Ook wij moeten eraan geloven. Geen feest, geen lotenverkoop, geen bezoekerwerk, geen activiteiten, terwijl juist in deze tijd onze gasten extra aandacht nodig hebben. Er zijn aandachtskaartjes verstuurd naar onze gasten om ze een hart onder de riem te steken en om te laten weten dat we ze niet vergeten. Maar dan nog, ons werk ligt bijna volledig stil.

Ook hebben we dit jaar 5 jubilarissen. Het bestuur heeft besloten ze toch in het zonnetje te zetten, met de coronaregels in haar hoofd.

Claire Reymer, Hennie Ariaans, Agnes Janssen, Marian Top en Wil Ariaans werden op 6 juni verrast door Marijane Groos, secretaris en Ankie Jansen, voorzitter met een boeket bloemen, een oorkonde en een gouden speldje.

Wanneer er betere tijden aanbreken en het is ons gegeven een feest te geven zullen zij alsnog een keer in het middelpunt staan.

Vooralsnog wens ik iedereen alle goeds, blijf vooral gezond !

Ankie Jansen, voorzitter Zonnebloem Brakkenstein

Agnes Janssen

Claire Reymer

Hennie Ariaans

Marian Top

Wil Ariaans

Het Verdriet van Brakkenstein (2): de dag van de ramp, dinsdag 3 april 1945

In het vorige nummer getuigden familieleden van de omgekomen kinderen hoe men in de oorlog te maken kreeg met een geheel nieuwe omstandigheden. Na verloop van tijd trad er toch ook een zekere gewenning op met alle risico's van dien. Rondslingerende munitie, slordige militairen en spelende kinderen die de gevaren niet zien, vormen samen een levensgevaarlijke mix, die in menig oorlogsgebied vroeg of laat tot vreselijke rampen leidt. Zo ook in ons Brakkenstein, waar zich aan de Scheidingsweg ter hoogte van de Heyendaalseweg op dinsdag 3 april 1945 rond het middaguur een vreselijk drama voltrok.

Bets van Gemert-Freriks, thans woonachtig in Mill, woonde met haar ouders en tien broers en zussen op Scheidingsweg 300. Haar oudste broer Wim had zich in 1943 voor de Arbeitseinsatz in Duitsland moeten melden. Hij zat in Bielefeld. Twee jaar lang verkeerde de familie in onzekerheid of hij nog wel in leven was. Bets was negen jaar, toen het verschrikkelijke ongeluk in het Engelse legerkamp in het bosschage van de Scheidingsweg gebeurde.

Bets: “In de oorlog was er weinig te krijgen en mijn moeder had voor de tweeling, de jongsten van het gezin, uit een groene legerdeken warme trainingspakjes gemaakt. Op 3 april 1945 zat ik met mijn moeder en met onze

Riet in de kamer. Karel, die bij Janssen de groenteboer op de Heyendaalseweg 219 werkte, was net thuisgekomen om te eten. Ik zat met mijn mica pop te spelen. Ineens zag mijn moeder dat onze jongens aan de overkant van de straat liepen. De Engelsen hadden daar een vuur aangelegd en mijn moeder wilde niet hebben dat ze daar in de buurt kwamen. Ze vroeg Karel de jongens naar binnen te roepen. Nauwelijks was hij de deur uit of er klonk een oorverdovende ontploffing. Even zaten we als versteend aan tafel. De voorruit was kapot. Rondvliegend puin lag in onze voorkamer. Vrijwel direct ging de deurbel. Ik gooide het popje op tafel en rende, nieuwsgierig als ik was, naar de voordeur. Ik zag Karel op straat liggen. Links van hem lag een jongen van Spaan. Ze waren allebei dood. Mevrouw Spaan, onze buurvrouw, liep radeloos van verdriet voor de huizen heen en weer. Mijn moeder rende ook naar buiten. Onze Annie, die op de Scheidingsweg werkte, kwam hard aangelopen. Moeder vroeg haar naar de Brakkensteinweg te gaan om te kijken of Gerrit op school zat. Ik moest met haar mee. Maar Gerrit zat niet op school. Hij was ook getroffen en stierf 's avonds in het ziekenhuis. Toen Annie en ik terugkwamen van de school, kwam Fransje Draaijers, een vriendje van Scheidingsweg 336, naar me toe. Hij wees naar de overkant en zei dat Joep daar bij een boom lag. Ik heb hem gezien. Dat vreselijke beeld ben ik nooit meer kwijtgeraakt.

Hij was afschuwelijk verminkt. Iemand heeft me toen naar huis gestuurd, omdat het zien van zoveel ellende niet geschikt was voor een kind van negen jaar. Maar de aanblik thuis was zo mogelijk nóg erger. In de voorkamer tussen de rommel herkende ik de stof van de groene legerdeken. Stukken lichaamsdelen van Tonnie waren door de kracht van de explosie in onze voorkamer terecht gekomen. Zoiets kun je nooit meer uit je herinnering bannen. Dat blijft je je hele leven bij.”

“Mijn vader, die ergens in de stad werkte, had gehoord dat er thuis iets te doen was. Wát werd niet gezegd. Hij was op de fiets gesprongen en naar huis gereden in de veronderstelling dat Wim, waar ze al zo lang niets meer van hadden gehoord, eindelijk naar huis was gekomen. In de Houtlaan werd hij aangehouden en hij kreeg te horen dat vier van zijn kinderen gedood waren. Kapot van verdriet kwam hij thuis. De begrafenis was onvoorstelbaar druk. Alle leerkrachten en leerlingen van de klassen van de negen omgekomen kinderen waren aanwezig in de kerk en op het kerkhof van Brakkenstein. Enkele dagen na de begrafenis liep ik op de Heyendaalseweg. Ik had in de kerk het lof bijgewoond en op de terugweg riep Dien Kropman, die achter ons woonde, dat onze Wim uit Duitsland was teruggekomen. Ik was zo blij dat ik over de tuinafscheiding van de buurman de kortste weg nam om thuis te komen. Wim had nét het verschrikkelijke nieuws gehoord. Het was een tragische thuiskomst. Ik had hem nog nooit zo verdrietig gezien. Toen hij twee jaar eerder in alle vroegte naar Duitsland moest vertrekken had hij zijn jongste broertjes niet meer wakker gemaakt, omdat ze nog zo lekker sliepen. Hij besepte nu dat die laatste blik op de slapende gezichtjes een afscheid voor altijd was geweest.”

Bets van Gemert-Freriks in 2019

De omgekomen kinderen uit de familie Freriks

Freriks, Karel Antonius (Karel)
*Bergh, 28-04-1928
+Nijmegen, 03-04-1945

Freriks, Jozef Gerhardus (Joep)
*Bergh, 01-09-1931
+Nijmegen, 03-04-1945

Freriks, Gerhardus Johannes (Gerrit)
*Bergh, 27-07-1933
+Nijmegen, 03-04-1945

Freriks, Antonius M. (Tonny)
*Nijmegen, 07-01-1939
+Nijmegen, 03-04-1945

Bets Freriks (links) met haar zusje Rietje in 1944

Jan Spaan, toen 11 jaar

Jan Spaan: "Omdat de Pater Ey-mardschool in Brakkenstein door de Duitsers was gevorderd, waren her en der in de wijk leegstaande locaties als klaslokaal ingericht. Ik moest de ene week 's morgens en de andere week 's middags naar een gebouwtje van twee etages in een voormalig schildersbedrijf aan de Brakkensteinweg. Ook op 3 april 1945 moest ik daar 's middags de lessen volgen. De soldaten hadden die dag ongeveer vijftig meter voor ons huis naast een heuveltje weer eens een diep gat gegraven. Alle overvloedige rot-zooi werd erin gegooid. Zelfs een uitgebrande auto werd naar het gat gesleept. Ze zouden die middag de hele boel in de fik steken, maar ik kon daar niet op wachten, want ik moest van een tot vier uur naar school. Mijn broers en zussen en veel andere kinderen uit

Kinderen Spaan

Spaan, Hendrikus Stephanus (Henny)
*Nijmegen, 20-11-1932
+Nijmegen, 03-04-1945

Spaan, Maria Johanna (Rietje)
*Nijmegen, 07-05-1938
+Nijmegen, 03-04-1945

Spaan, Stephanus H. (Stephan)
*Nijmegen, 23-05-1931
+Nijmegen, 10-04-1945

de buurt, die geen school hadden, bleven staan kijken. In de klas hoorde ik een enorme knal en later die middag werd ik door mijn jongere broer Ben van school gehaald. Hij was erg overstuur. Hij vertelde me dat de brandende berg rotzooi was ontploft. De gevolgen waren desastreus. Onze Henny en onze Rietje waren op slag dood en onze Stephan was levensgevaarlijk gewond naar het ziekenhuis gebracht. Hij is een week later aan de verwondingen bezweken. Van onze burens waren Piet en Jantje Kersten en Karel, Joep en Tonny Freriks direct dood. Gerrit Freriks heeft nog even geleefd, maar hij overleed in het ziekenhuis. Eén van die jongens van Freriks had juist een bundeltje kleren naar de soldaten gebracht. Zijn moeder had het nog vlug gewassen voor de soldaten zouden vertrekken. Mijn broer Ben was zelf aan de ramp ontsnapt omdat hij bij de ontploffing aan de andere kant van het heuveltje had gestaan."

"Voor onze ouders moet deze ramp ondragelijk zijn geweest. Dat ben ik eigenlijk pas gaan beseffen toen ik zelf kinderen had. Een paar dagen na de ramp zijn de meeste kinderen op het

kerkhof in Brakkenstein begraven. Stephan is er een week later bijgezet. Op hun graf is na de oorlog een kappelletje gebouwd. Heel Brakkenstein heeft daaraan meebetaald. Jarenlang werd er op 2 november, Allerzielen, een Heilige Mis opgedragen. Alleen de priester en de misdienaars konden aan het kleine altaar staan. De vele nabestaanden en belangstellenden stonden buiten in de vrieskou. Kort na de oorlog heb ik nog eens een zak met handgranaten in het Heumensoord gevonden. Gelukkig heeft iemand het van me afgepakt en veiliggesteld. Thé Leenders, die bij de mijnopruimingsdienst werkte, heeft de zak later opgehaald. Hij is enkele jaren later met een paar collega's in Arnhem bij het demonteren van een bom omgekomen. Mijn broer Ben is na de oorlog naar Australië geëmigreerd. Hij komt iedere vijf jaar over en omdat ik nog steeds in het ouderlijk huis woon, brengt hij hier dan veel tijd door. Hij staat dan nog altijd diep in gedachten naar het heuveltje te staren."

Theo Kersten, ten tijde van de ramp zes jaar

Theo Kersten: "Op dinsdag 3 april 1945 was ik tussen de middag weer naar de overkant van de Scheidingsweg gelopen. Naast een heuveltje hadden de Canadezen een gat gegraven om, voor zij verder trokken naar Duitsland, nog de nodige rotzooi te verbranden. Aan de andere kant van dat heuveltje stond ik het schouwspel gade te slaan. Een aantal kinderen uit de buurt dromden samen om niks te hoeven missen. Karel Freriks, onze buurjongen die bij Janssen de groenteboer werkte, kwam net aangelopen om thuis te gaan eten. Hij bleef vanaf de straat staan kijken. Ineens werd ik door de luchtdruk met een donderend geweld onder een vrachtwagen gesmeten. Een

Kinderen Kersten

Kersten, Peter (Piet)
*Nijmegen, 10-08-1930
+Nijmegen, 03-04-1945

Kersten, Jan Baptist (Jantje)
*Nijmegen, 04-04-1941
+Nijmegen, 03-04-1945

kist dynamiet, die niemand naast de brandstapel had zien staan, was tot ontploffing gekomen en de gevolgen waren onbeschrijflijk. Vier kinderen van Freriks, twee kinderen van Spaan en mijn broers Piet en Jantje waren dood. Stephan Spaan is een week later bezweken. Het was verschrikkelijk. De negen omgekomen kinderen zijn begraven op het kerkhof achter de kerk in Brakkenstein. Mijn vader, metselaar van beroep, heeft later het kapelletje op hun graf gemetseld.”

De toen 19- jarige Diny Kersten was thuis, toen het drama zich voltrok:

“Mijn ouders waarschuwden onze jongens regelmatig voor het gevaarlijke oorlogstuig dat in de hele buurt rondslingerde. Vooral mijn broer Piet kwam na school vaak thuis met de zakken vol kruid, kogels of slaghoedjes die hij weer ergens gevonden had. Het blijvende litteken in zijn wang, dat hij bij een ontploffing had opgelopen, had voor hem geen afschrikwekkend effect gehad en hij bleef experimenteren. Als hij dan lang in de schuur bleef, ging ik kijken. Op 3 april 1945 zat ik tussen de middag met mijn moeder aan tafel. Aan de overkant van de straat hadden de

Canadezen een berg rommel in brand gestoken en mijn moeder zag dat mijn broertje Jan, die de volgende dag vier jaar zou worden, de straat overstak om bij het vuur te gaan kijken. Ze liep naar buiten om hem te gaan halen. In de schuur zag ze Piet en ze vroeg toen aan hem Jantje bij het vuur weg te halen. Piet deed of hij niets hoorde en ging door met zijn prutswerk. Pas toen mijn moeder haar gezag liet gelden, rende hij geïrriteerd naar de overkant. Toen klonk die oorverdovende knal, die ik mijn leven lang niet meer zal vergeten. Ik ben direct met mijn broer Antoon naar de overkant gerend. Een van de jongens van Freriks lag op de grond. Hij miste beide voeten. We liepen door en ik zag overal lichaamsdelen. Er hingen stukjes kleding van Piet in de boom en van Jantje was niets meer te zien. Antoon en ik hebben elkaar toen bij de hand gepakt en we zijn terug naar huis gehold. Een onbeschrijflijk drama in drie gezinnen die gezamenlijk negen kinderen verloren. Het gebeuren heeft mijn moeder zo aangegrepen dat zij mijn jongste zusje Thea, pas twee maanden oud, niet meer zelf kon voeden. Pogingen om haar te voeden met zogenaamde ondermelk, melk

zonder vet, mislukten, omdat zij er een voedingsstoornis van kreeg. Toen heeft mijn tante Anna Verweij, die zelf pas een baby had gekregen, naast haar eigen kind ook mijn zusje Thea gevoed. De oorlog heeft onnoemlijk veel leed gebracht. Ik heb in verschillende ziekenhuizen in de verpleging gewerkt. Dan merk je wel hoeveel onbekend leed en verdriet er nog bestaat.”

Samenstelling: Tino Adolfs

Foto's: families Freriks, Spaan en Kersten

Onze dank gaat uit naar Bart Janssen, die toestemming gaf om gebruik te mogen maken van de interviews uit zijn boek **Het VERDRIET VAN NIJMEGEN 1940-1945**, handelend over de Nijmeegse slachtoffers van de Tweede Wereldoorlog. Dit boek is nog steeds te krijgen bij Dekker van de Vegt tegen de gereduceerde prijs van € 34,95. Bart Janssen schreef eerder **DE PIJN DIE BLIJFT**, waarin ooggetuigenverslagen van het bombardement van Nijmegen op 22 februari 1944.

APOTHEEK

Wilhelmina Brakkenstein

- ✓ Vrijwel alles direct uit voorraad leverbaar
- ✓ Samenwerking met alle huisartsen in de omgeving
- ✓ Wij bieden zowel baxterrollen als weekdozen

**GRATIS
BEZORGING IN
HEEL NIJMEGEN
ÉN OMGEVING
DEZELFDE DAG**

GEEN WACHTTIJDEN

U vindt ons op de
vertrouwde plek naast de

Apotheek Wilhelmina Brakkenstein
Kanunnik Myllinckstraat 5
6525 WS Nijmegen

Tel.: 024-3553062
info@apotheekwilhelmina.nl
ma-vrij: 8:30-17:30 uur

Wat nou... woningnood?

We behoeven de krant maar open te slaan om vervolgens te vernemen dat er een enorme behoefte is aan nieuwe woningen en het aanbod mijlenver achterloopt op de vraag. Zowel in Nijmegen als de regio is dit zeker het geval. Echter, richten we onze blik op de stad en zoomen eens in op Brakkenstein, dan blijkt dat een geheel ander beeld op te leveren. Dit beeld loopt namelijk geheel uit de pas ten opzichte van de overige stadsdelen en haar omgeving.

Zo nader beschouwd blijkt er absoluut geen woningtekort te bestaan in onze wijk. Sterker nog, hier is sprake van een overschot, en niet zo'n beetje ook. Allen die zich met de nieuwe tak van sport bezig hielden, te weten het "coronawandelen", moet het zijn opgevallen. Je kon geen boom of gevel meer passeren zonder een kunstmatige nestgelegenheid aan te treffen. Dat wil zeggen, de wijk is dit seizoen overspoeld met nestkasten voor vogels en vleermuizen in allerlei variaties en dichtheden. Om over de insektenhotels nog maar niet te spreken.

Hoezo....woningtekort? Het aanbod overtreft hier vele malen de vraag. Gelukkig waren ze slechts deels bezet, vanuit natuurlijke populatieontwikkeling verklaarbaar, want je moet er niet aan denken dat we in één seizoen met een explosie van mezen, mussen, gierzwaluwen en vleermuizen komen te zitten. Weer een plaag erbij, terwijl al

deze kunstmatige behuizingen juist tot doel hadden om op natuurlijke wijze rupsen te bestrijden. Mezen eten rupsen en we (en ook de gemeente) zien graag dat de vogels een voorkeur ontwikkelen aangaande de eikenprocessierups.

En de vleermuizen? Ik vermoed dat zij de processievlinder ('s nachts) te lijf moeten gaan. En ja, plaagbestrijding op een min of meer natuurlijke wijze geniet de voorkeur. Zo zouden we het overtal aan mezen en mussen weer aan kunnen pakken met het plaatsen van nestkasten voor de sperwer. Zodoende brengen we alles weer in evenwicht zonder gifspuit, om het milieu te ontzien. Een nobel streven, al zal het allemaal wel niet zo'n vaart lopen.

O ja, nog een klein dingetje: sperwers broeden niet in nestkasten.

Tekst en foto's: Freek Snel

Groen in de wijk

De man zonder schaduw

Hier ergens woont hij
komt nooit in het licht
vermijdt de mensen
heeft genoeg aan zichzelf
aan voorbije dagen om
te dragen te dragen

Vlak voor die boom
vielen ze over elkaar
op zo'n dag als vandaag
met dezelfde schaduwen
de klok sloeg drie keer
verraden verraden

Verraad trekt zich niets aan
van schaduwen en licht
al kan het geen licht verdragen
geen schuilplek vinden in de schaduw
schreeuwt het schrijnend stil
alle dagen alle dagen

Dos Olifant, 11 juli 2020

UNST

Biografie Marcel Schellekens

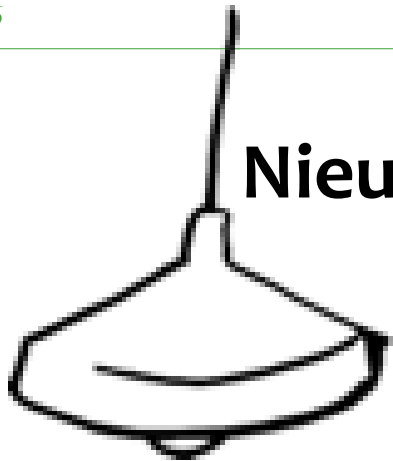
Marcel Schellekens (Soerendonk 1954) laat met zijn werk zien dat eenvoudige dingen mooi kunnen zijn. Je wordt geraakt door de charme van alledaagse onderwerpen. Hij weet sfeer te scheppen door de juiste combinatie van warme kleuren en lichtval in zowel zijn etsen als zijn schilderijen. Hij volgde zijn opleiding aan de Academie voor Beeldende Kunsten te Utrecht bij de afdeling grafiek. Hij heeft zich vanaf zijn opleiding gespecialiseerd in ets-techniek en heeft een geheel eigen werkwijze ontwikkeld. Deze werkwijze heeft geleid tot schilderachtige kleuretsen, waarbij de over elkaar gedrukte kleurvakken voor de beeldopbouw karakteristiek zijn. Hij werkt met drie verschillende etsplaten voor de basiskleuren rood, geel en blauw. Door ze transparant over elkaar te drukken ontstaat een rijk scala van kleurschakeringen. Hiernaast maakt Marcel schilderijen met olieverf op doek en paneel. Eerst waren het voornamelijk voorstudies voor zijn etsen, nu is het uitgegroeid tot een zelfstandige kunstvorm.

Sinds 1986 heeft hij exposities door het gehele land gehad, maar ook in het buitenland zoals New York, Vancouver, Tokio, Edinburgh en Wenen. In 1994 ontving hij de Publieksprijs Grafiek Nu.

Voor meer informatie: <https://marcelschellekens.info>

Deze rubriek komt tot stand in samenwerking met Kunstmagazijn. De kleurets "Nerja 8/50" uit 2005 op de pagina hiernaast is van beeldend kunstenaar Marcel Schellekens en is te leen of te koop bij Kunstmagazijn en wordt samen met het gedicht "De man zonder schaduw" van Dos Olifant de komende periode in de etalage van Kunstmagazijn tentoongesteld.

Nieuws vanuit BUUR

Wijkplaats BUUR is weer open. Iedereen kan weer een hapje komen eten of een drankje nuttigen in het restaurant. Binnen of gezellig buiten op het terras.

Het nieuwe normaal komt op gang. Zo ook de activiteiten voor senioren bij BUUR. Iedere ochtend komen senioren weer een kopje koffie of thee drinken. Het is fijn om elkaar weer te zien en te praten over de ervaringen van de afgelopen tijd.

- Heeft u behoefte aan een gesprekje met een lekker kopje koffie erbij? Iedere ochtend tussen 10.30-12.00 uur drinken we samen koffie. U bent van harte welkom!
- Op de maandagochtend zijn we gestart met de beginnerscursus mandalatekenen. Deze cursus stopt tijdens de zomervakantie. Maandag 7 september van 10.00-11.30 uur gaat de cursus weer van start. De cursus bestaat uit 6 lessen en kost 7 euro per les.
- Op de donderdagochtend zijn we gestart met de wandelgroep die wekelijks wandelt van 10.00-11.30 uur onder begeleiding. We vertrekken vanuit BUUR.
- Tijdens de zomermaanden is er iedere maandagmiddag een activiteit voor senioren. Bijvoorbeeld een wafel- of ijsmiddag op het buitenterras. Voor 2 euro kunt u van een overheerlijk ijsje of een lekkere wafel genieten.

Heeft u interesse in bovenstaande activiteiten kom dan naar BUUR!

U bent van harte welkom!

Wilt u meer informatie?

Tel.:

024-6634659 (maandag/donderdag).

E-mail:

stichting@buurbrakkenstein.nl

Een wandel/beleefroute in Brakkenstein.

Er komt een wandel/beleefroute in Brakkenstein! Een wandelroute die uitnodigt om samen te gaan bewegen én elkaar te ontmoeten.

Studenten van de HAN hebben het afgelopen jaar onderzoek gedaan naar de wandel/beleefroute. Verschillende partners uit de wijk: Boszicht, de Veste, een buurtsportcoach van de gemeente, fysiotherapie, een wijkbewoner en BUUR denken mee. Samen werken we aan een wandelroute waarbij bewegen en het beleven van de natuur, geschiedenis en kunst in Brakkenstein voorop staat.

Wandelt u mee?

Vanuit BUUR is een wandelgroep met senioren gestart. Met deze wandelgroep lopen we de verschillende routes in Brakkenstein. Een soort vooronderzoek: wat vinden we van deze routes? De wandelgroep wandelt on-

der begeleiding van een professional. Er wandelt altijd een medewerker van Bindkracht 10, BUUR of een buurtsportcoach mee.

Helpt u mee?

Wij zijn op zoek naar wijkbewoners die inhoudelijk een bijdrage zouden willen leveren aan de invulling van de routes. We willen de thema's natuur, geschiedenis en kunst uitdiepen. Dus weet u veel over de geschiedenis van Brakkenstein of bent u een natuur- of kunstliefhebber doe dan mee aan dit project!

BUUR op zoek naar vrijwilligers!

BUUR organiseert verschillende activiteiten voor jong en oud. Hebt u tijd over en vindt u het leuk een handje te helpen neem dan contact op met ons. We hebben hulp nodig bij activiteiten voor senioren -bijv. de koffieochtend, mensen ophalen en thuisbrengen of andere activiteiten zoals muziek/filmmiddagen-. Ook onze tuingroep "groene vingers" is op zoek naar nieuwe mensen om de prachtige tuin rondom BUUR te onderhouden.

Hebt u interesse, neem dan contact met ons op!

Vele groeten van BUUR

Sylvia Thijssen

Coördinator sociaal project voor senioren

stichting@buurbrakkenstein.nl

Wilde speeltuin Kanunnik van Osstraat

het resultaat

In het vorige wijkblad las u het verhaal van de spontane actie van enkele ouders in de Kanunnik van Osstraat om een speeltuin aan te (laten) leggen. Inmiddels wordt er fijn gespeeld op en rond de toestellen. Op de foto's ziet u hoe de mannen van de gemeente de toestellen plaatsten en dat ze meteen – door jong en oud – in gebruik genomen zijn.

Foto's: Hans Ronhaar

**Cafeteria
Heyendaalseweg**

Heyendaalseweg 209
6525 SG Nijmegen

**Heerlijk
en vers
ELKE DAG**

024 - 750 47 80

OPENINGSTIJDEN
MAANDAG'S GESLOTEN
Di. t/m Vr. 12:00 t/m 21:00
Za. & Zo. 15:00 t/m 21:00

Bestel voortaan snel, gemakkelijk
en voordelig via onze website

De gehele maand augustus
afhaalactie!

Bij inlevering van deze bon bij een
besteding van €10 of meer
10% korting en een gratis vers softijsje!

DE OPSTAP

GOEDE en BETAALBARE cursussen altijd in de BUURT

BEWEGING

COMPUTER

CREATIVITEIT

ONTWIKKELING

**KENNIS, KUNST
EN CULTUUR**

TALEN

Open Dag
6 sept. 2020
12.00-15.00 uur
de Ark van Oost
Cipresstraat 154
Nijmegen

www.deopstap-nijmegen.nl

Tennisbanen TV Brakkenstein gerenoveerd

De tennisbanen van Tennisvereniging Brakkenstein zijn vernieuwd. Hiermee beschikt de tennisvereniging over twee nieuwe 'gravel plus'-banen met mooie heldere ledverlichting. Het tennispark ziet er werkelijk als herboren uit!

Na de versoepeling van de coronamaatregelen mag er weer getennist worden en TV Brakkenstein is er klaar voor om nieuwe leden te ontvangen. Ook pikt de club weer activiteiten op die een tijdje stil hebben gelegen. Zo start men weer met de zogenaamde hutselavond, waarbij de deelnemende leden willekeurig worden ingedeeld om tegen andere leden te spelen.

TV Brakkenstein is een kleinschalige vereniging waarin de leden samen genieten van het tennis en de onderlinge vriendschap. De vereniging staat open voor zowel mensen die recreatief samen een balletje willen slaan, als de wat fanatiekere spelers, die ook in competitieverband hun krachten willen meten met tegenstanders van ande-

re tennisclubs. De leden onderhouden samen het tennispark, zodat de vereniging er nog lang van kan genieten.

Tennis je graag en past een gezellige vereniging bij jou, dan kun je je aanmelden op <http://www.tvbrakkenstein.nl/aanmeldingsformulier-2/>

Je kunt na het versturen van het aanmeldformulier al heel snel aan de slag. De jaarlijkse contributie bedraagt € 155,- voor senioren en € 55,- voor junioren (geboren na 1 januari 2003). Voor de resterende helft van 2020 is dit € 80 voor senioren en € 30,- voor junioren.

De jaarlijkse mestactie van de Scouting Brakkenstein

Dit najaar organiseert Scouting Brakkenstein alweer haar 34ste mestactie!

Na ontvangst van de gele flyer in uw brievenbus, omstreeks 12 september, kunt u volledig digitaal uw bestelling ingeven via de website: www.mestactie.nl

Wij staan al jarenlang garant voor een zeer hoge kwaliteit mest. Het is gedroogde, vernalen, korrelige koemest, die makkelijk te verwerken is.

De mestactie van Scouting Brakkenstein vindt dit jaar plaats op 9 en 10 oktober 2020.

Prijzen 2020:

- €5,00 per kruiwagen bij 1 t/m 5 kruiwagens
- €4,50 per kruiwagen bij 6 t/m 9 kruiwagens
- €4,00 per kruiwagen vanaf 10 kruiwagens

ARMAN TELECOM

INKOOP & VERKOOP

✦ ONDERDELEN

✦ ACCESSOIRES

✦ REPARATIE

✦ HOESJES EN NOG MEER!!!

Kanunnik Boenenstraat 16, 6525 WK Nijmegen
 024 679 43 05 armantelecom2017@gmail.com

Psychologische Hulp & Coaching

bij psychische klachten
bij werkgerelateerde vragen en problemen

- gericht op persoonlijke groei -

vergoeding vanuit de aanvullende verzekering

Jacqueline Medendorp, Registerpsycholoog NIP
medendorp-psychologen.nl

Bouwbedrijf
Jeroen Janssen
Nijmegen **0651 252 297**

Kanunnik van Osstraat 24
6525 TX Nijmegen

COMPLETE (ZONNE)BRIL MET GRATIS OOGMETING!

Bij Eyelove altijd:

Inclusief montuur en glazen op sterkte
(óók kosteloos met cilinder en zonneglas)

Inclusief niet goed = geld terug garantie

Inclusief oogmeting, zonder afspraak

Inclusief ontspiegeling bij blanke glazen

Inclusief kraswerende laag

Inclusief keuze uit minimaal 450 monturen

BRIL OP STERKTE
voor veraf óf dichtbij
(óók als zonnebril)

€49

MULTIFOCAL BRIL
met leesgedeelte
(óók als zonnebril)

€99

MULTI-PLUS BRIL
met breder leesgedeelte
(óók als zonnebril)

€149

Kom naar één van onze Eyelove-verkooppunten bij u in Nijmegen:

CENTRUM

Eyelove (XXL) "Stadskamer"

Stikke Hezelstraat 24

GALGENVELD

DA Van Marwijk (XXL)

Molukkenstraat 15

www.eyelove.nl • tel. 073-800.00.15 (ma-vr)

Gaico Willemsen
en Henk Janssen

WILLEMSSEN

✓ verzekeringen

Wij regelen het graag voor u

Oude Molenweg 82, Nijmegen

(liggende in het verlengde van de Houtlaan,
hoek Van Peltlaan)

t 024 377 79 35 | 024 355 01 89

www.willemsen-verzekeringen.nl

Bedrijvigheid in Brakkenstein

Denk eens na over je energieverbruik

Van de Pol & van Wijk elektrotechniek is gevestigd in Dreumel, maar mede-naamgever en oprichter Ronald van de Pol woont al tien jaar in Brakkenstein. Dat zal ermee te maken hebben dat zijn vriendin in de wijk geboren is. Het bevalt Ronald hier goed. Een kleine kanttekening plaatst de Electro-technicus wel: het zou best wat duurzamer mogen in de wijk.

Bij duurzaamheid denkt Ronald bijvoorbeeld aan zonnepanelen op de daken en een kritische kijk op het gebruik van huishoudelijke apparaten. “Wat is de juiste aanpak voor een woning? Daar wil ik best over komen praten. Zo is het bijvoorbeeld financieel gunstig om de elektriciteit die je opwekt, meteen te gebruiken. Je benut je eigen stroom om de wasmachine te laten draaien. Dat is goedkoper dan eerst terug leveren aan het net en dan gebruiken”, vertelt hij.

Energiewinst

Ronald kijkt ook naar de apparaten die een huishouden gebruikt. “Voor elk apparaat is tegenwoordig een duurzame variant te krijgen”, weet hij. In z’n eigen huis wist hij het stroomverbruik bijna te halveren door energiezuinige huishoudelijke apparatuur, zoals wasmachine en vaatwasser aan te schaffen. Er is volgens hem ook veel energiewinst te behalen door apparaten op tijd uit te schakelen, led-verlichting te gebruiken of bijvoorbeeld (vloer-) verwarming precies dáár in te zetten waar die nodig is. “Veel mensen kennen hun energieverbruik niet. Ze weten niet wat ze verbruiken en wat ze kunnen besparen. Een energieplan

opstellen biedt uitkomst”, zegt Ronald. De energieprijzen zijn momenteel laag en dat bemoeilijkt investeren in duurzaam energieverbruik. Maar er is meer dan een puur economische afweging als motief voor duurzaamheid. Zo kent Ronald een particulier die zonnepanelen liet leggen terwijl die wist dat het rendement jaren op zich zou laten wachten omdat in het huishouden sprake was van een laag verbruik. Ronald: “Maar het idee dat hij de natuur niet belastte én zelf zijn energie opwekte gaf hem een goed gevoel. Dat is ook wat waard”.

Bewakingscamera's

De website van Van de Pol & van Wijk (www.polwijk.nl) vermeldt ook de verkoop van camera bewakingsapparatuur. Prijsopgaaf is op de website vermeld zodat daar geen enkele onduidelijkheid over bestaat en de klant kan vergelijken en zijn keuze kan maken. Het gaat om een gebruikersvriendelijk systeem, dat de klant zelf kan installeren.

Bedrijven

Van de Pol & van Wijk is een gecertificeerd elektrotechnisch bedrijf. Dat betekent dat het voldoet aan een kwaliteitsstandaard en daar ook op gecontroleerd wordt. Ronald en zijn technisch partner Henry van Wijk weten niet alleen van techniek, maar ook van regelgeving en van de overheids- en belastingmaatregelen die duurzaam investeren een duwtje in de rug geven. Zo is er de Energie Investerings Aftrek voor bedrijven waarmee 45 % van de duurzame investering van de bedrijfswinst afgetrokken kan worden. Veel elektrotechnisch werk verricht het bedrijf voor bedrijven, nieuwbouwwoningen of zorginstellingen. Momenteel is van de Pol & van Wijk druk in een zorgcentrum met de aanleg van elektriciteit en verlichting in de gezamenlijke ruimte. Ook verzorgen ze er zorgfuncties zoals de zusteroproep en de onontbeerlijke brandmeldinstallatie. Richting Dreumel zijn tal van bedrijven die gebruik maken van de diensten van Van de Pol & van Wijk. Maar Ronald voorziet dat hij met zijn gezin wel in Brakkenstein blijft wonen.

Tekst: Paul de Jager

Foto's: Hans Ronhaar

Het verhaal achter de paaseitjes

Dat is nog eens iets anders! Tussen de blauwe enveloppen en de wijkfolders vonden we begin april een zakje met paaseitjes in de bus. Midden in de coronatijd was daar een prachtig gebaar van de Brakkensteinse Annet Nijssen (31). Het was het gesprek van de dag en zelfs de Gelderlander pikte het op, maar daarover later meer. Met z'n allen vroegen we ons af wie dat toch was met die paaseitjes. Wat blijkt: prachtig die chocola, maar er zit nog veel meer achter.

Hulp

Toch nog even over die paaseitjes. Na een praatje met een willekeurige voorbijgangster in de Lentiusstraat realiseerde Annet zich dat de behoefte aan hulp in coronatijd extra groot was in onze wijk. Inmiddels zijn we wat maanden en 90 kilo chocola verder en Annet is blij met het resultaat. Niet alleen met de boodschappenlijstjes die ze heeft kunnen afstrepen, de woonka-

mers die ze heeft kunnen stofzuigen en de praatjes die ze heeft kunnen maken, maar ook met de bijvangst van helpen de wijkbewoners. *“Ik had er helemaal niet bij stil gestaan dat mensen mij ook weer wilden helpen. Meer dan de helft van de berichten die ik ontving waren steunbetuigingen.”* Ze mocht auto's lenen om boodschappen te doen, ze kreeg contant geld opgestuurd om de briefjes en zakjes te vergoeden en in

meer dan honderd mailtjes las ze dat mensen er gewoon blij van werden.

De actie met de paaseitjes staat niet op zichzelf. Wanneer Annet over haar werk en hobby's vertelt, komt er geen eind aan de lijst met initiatieven om de wijk en de wereld weer iets beter te maken. In een dorpje bij Deventer groeide ze op, ze deed de PABO en richtte zich op jongste kinderen, het liefst die met een extra uitdaging, zoals vluchtelingen of kinderen in achterstandswijken. *“Kinderen willen heel graag. Zeker voor kinderen die het thuis zwaar hebben is school een welkome afwisseling. Die hebben in de gaten dat school echt iets moois is. Ze hebben respect voor de leerkracht en springen een gat in de lucht als we een lesje spelling gaan doen. Dat geeft enorme voldoening.”*

De ‘paaseitjesmevrouw’

Brakkenstein, een mooi stukje Nijmegen

Via het azc van Schalkhaar en Guatemala, waar ze vrijwillig twee jaar lang voltijds voor de klas stond (*“Ik had geen tijd om te reizen daar”*) kwam ze op de Heumensoordschool terecht. Ze vond een appartement aan de Heyendaalseweg, waar ze nu nog steeds met haar vriendin woont. Inmiddels werkt ze op een nieuwkomersschool in Lindenholt, waar kinderen van expats en asielzoekers Nederlands leren. In haar vrije tijd begon ze met het opruimen van zwerfvuil. *“Het is zo’n mooi stukje Nijmegen hier aan het bos. Dan is het zo zonde als je die rotzooi langs de weg ziet.”*

Bij vuilprikken bleef het niet. *“Ik zag dat er vooral aan de parkeerplaatsen aan de Scheidingsweg veel rotzooi de auto's uit werd gekieperd, bijna allemaal afkomstig van de McDonald's. Rond de Aldi zijn dan weer veel kasabonnetjes en plastic te vinden.”* Ze mailde beide bedrijven: *“De McDonald's liet de rotzooi eenmalig opruimen, maar bij de Aldi hebben ze structureel een schoonmaakbedrijf ingehuurd dat iedere donderdag langs-*

komt. Heel fijn. Nu nog die automatische kassabonnetjes afschaffen!”

Eerlijk en betrokken

Aan alles wat Annet zegt of doet is af te lezen dat ze alles en iedereen wil ondersteunen en verbeteren. Ze haalt de meeste energie uit haar contact met mensen. Niet alleen kinderen wil ze vooruithelpen, ook haar hulpbehoevende burens dus. Een verlangen naar eerlijkheid en gelijkheid sijpelt tussen haar woorden door. Zo was daar die ene man die op Facebook liet weten dat hij geen paaseitjes had gehad. Hoewel ze geen idee had of hij in Brakkenstein woonde of zelfs in Nijmegen, knaagt het nog steeds aan haar: *“Daar baal ik van. Het kan zijn dat ik een brievenbus vergeten ben, maar ik dacht echt dat ik ieder huis had gehad.”* Sterker nog: *“In het laatste huis van de laatste straat in de wijk bleek dat ik zes eitjes tekortkwam. Toen ben ik toch nog maar even naar de winkel gefietst om een extra kilo te kopen. En wel verschillende eitjes, want niemand mag natuurlijk zes witte krijgen.”*

Waarschijnlijk gaf datzelfde integriteitskompas haar een dubbel gevoel over het artikel in de Gelderlander. Natuurlijk was ze blij dat haar actie zoveel aandacht kreeg, maar in het slot van het artikel volgt een citaat waarin ze laat weten dat ze het best moeilijk vindt integreren in de wijk en dat ze niet eens een enorme binding heeft met Brakkenstein. Een citaat dat, zo blijkt nu, behoorlijk uit zijn verband is gerukt. *“Ik bedoelde dat het zonder bijvoorbeeld kinderen of familie in de wijk nergens makkelijk integreren is. Niet specifiek in Brakkenstein, maar overall. Ik zit niet bij de fanfare en heb nooit carnaval gevierd, dus dat er weinig binding is, ligt misschien juist aan mij. Dat Brakkenstein wel degelijk*

maatschappelijk betrokken is, bewijzen de honderden mailtjes van afgelopen voorjaar wel.”

Vooruitkijkend zou Annet graag in Brakkenstein blijven wonen. *“Ik zit heel fijn hier. Mijn vriendin wil hier nooit meer weg. Maar dat is niet makkelijk, want de prijzen blijven stijgen.”* Of ze nu in onze wijk blijven of niet, waarschijnlijk gaan we nog wel een keer van Annet horen, wanneer ze weer een bedrijf in de wijk aanpakt of

in de Lentiusstraat afval staat te prikken. Zelf blijft ze er nuchter onder. *“Ik ben verder niet zo interessant. Ik fiets naar mijn werk en kom weer terug naar huis.”* Maar stel er zou er een tweede quarantaine komt? Dan mogen we van haar gewoon weer mailen naar annetbrakkenstein@gmail.com

Tekst: Keje Schaakxs

Foto's: Marieke van Halen

Welkom Brakkenstein

U kunt redelijk dichtbij prettig winkelen.

Wij hebben een aantal fijne merken voor dames en heren, zoals Sarto, Lebek, Angels, Zerres, Meyer, Pierre Cardin en Lerros. Gekochte kleding wordt gratis vermaakt (m.u.v. aanbiedingen) en onze koffiebar is ruim voor-

WINKELCENTRUM DE NOTENHOUT, SYMFONIESTRAAT 152, NEERBOSCH-OOST.

024-3771266, www.dehaasdemode.nl

ALTIJD GRATIS PARKEREN

Meer dan 100 mensen geven ons gemiddeld een dikke 9!

maandag & dinsdag: pizzadagen / woensdag & donderdag: schoteldagen

Volg ons op

WIJ HEBBEN OOK EEN
BELEGDE BROODJES
AFDELING

Cafeteria De Fest

Kanunnik Boenenstraat 24, 6525 WK Nijmegen, telefoon: 024 356 31 32

Oud en nieuw in de Brakkensteinweg

Gewoontegetrouw verschijnen na de eindexamens de nationale driekleur met schooltassen, boeken en schriften aan de voorgevels. Minstens net zoveel vlaggen als een maandje eerder tijdens de vier en vijf mei viering. Rituelen die vreugde en compassie uitdrukken. Vroeg in mei kreeg het vogelgekwetter begeleiding van trompettist Gerard (56). Hij was duidelijk met een inhaalslag bezig. Via de straatapp van de Brakkensteinweg had hij het verzoek ontvangen een bijdrage te leveren aan de Dodenherdenking door het Taptoe-signaal te blazen. Wijkblad Brakkenstein ontdekte dat oude rituelen in deze straat voortleven en dat er nieuwe ontstaan.

Dodenherdenking

Rozemarijn (10) maakte de Dodenherdenking in de straat mee. *'Vanaf mijn jeugd hoor ik daar al veel over. Er zijn zoveel militairen en onschuldigen in de Tweede Wereldoorlog overleden. Dat moet je elk jaar herdenken. Nee, saai vond ik het niet. Iedereen was naar het midden van de straat gekomen voor de twee minuten stilte, de Taptoe en het Wilhelmus.'*

Het meest indrukwekkend vond Rozemarijn de stilte. *'En wat zet je op de 2e en 3e plaats?' Daar komt ze niet uit. 'Ik kan niet kiezen, het is allemaal even belangrijk!' Tot slot vertelt ze, dat ze op Koningsdag op haar saxofoon het Wilhelmus gespeeld heeft. 'Wil moeder Elles nog wat toevoegen?' Die antwoordt met een lach: 'Nee hoor, zet er maar bij dat het mijn dochter is.'*

Trompetist Gerard: *'Mijn buurvrouw beklagde zich niet over mijn repetities. Integendeel.'*

Trompetist Gerard: *'Het idee op de app stond me meteen aan. In mijn jeugd speelde ik het Taptoe-signaal in Berg en Dal bij de fanfare. Dit optreden betekende mijn eerste officiële solo sinds dertig jaar. Ik heb weekje geoefend om de draad op te pakken. Of ik zenuwachtig was? Ik hoopte op een grote opkomst, maar vooral dat het me goed afging.'*

Gerard heeft voor 4 mei duidelijk meer dan alleen toonladders geoefend. Na vijf minuten eerbiedige stilte speelt hij, omringd door straatbewoners, het Taptoe-signaal. Stemmen zoeken daarna op de stencils naar de woorden van het eerste couplet van het Wilhelmus. Na het zingen zien we tientallen omstanders napraten voor ze in hun huis verdwijnen.

Gerard: *'Ik hoop dat we het volgend jaar op dezelfde manier gaan doen. De straatbewoners vonden het mooi omdat alles doodstil was tijdens het signaal. Ik wil nu de muziek weer oppakken in een bigband of in een coverband. Daar wil ik mijn creativiteit brengen.'* Heeft deze straat nog meer te bieden? Nou lees maar verder.

De rouwstoet omringd door straatbewoners (met witte roos en kaartje), familie en bekenden.

De aanzegger

'Hoe noem je dat?!' Marc (57) kijkt me verbaasd aan. Ik antwoord: *'Een aanzegger is iemand die langs de deur gaat en een sterfgeval bekend maakt.'* *'Inderdaad,'* beaamt Mark. *'Jos en ik namen als tegenovergelegen burens het initiatief omdat we veronderstelden dat de naaste burens dit ritueel niet kenden.'* Jos (62): *'We spraken af om 's avonds de straatbewoners in te lichten over de overleden buurman. De meesten hoefden we niet veel uit te leggen. Soms waren ze al op de hoogte en stonden klaar met een bijdrage. Iedereen deed mee. 'Heel goed, dank je wel dat jullie dit doen.' Als iemand niet thuis was, lieten we een briefje achter. Velen maakten alsnog een bedrag over of kwamen een enveloppe brengen,'* laat Jos weten.

'Welk gevoel dit mij geeft?' Marc zoekt naar woorden. *'Het laat zien dat je op zo'n moment voor iemand klaar staat. Het is de saamhorigheid. Het is hier stads, maar we kennen ook sociale omgang.'* Jos: *'Van huizen waar we niet wisten wie er woonden, kennen we nu de gezichten. Het aanzeggen is een blijvertje is. Een mooi gebaar.'*

Gezondheidscentrum
Brakkenstein

gcbrakkenstein.nl

Apotheek:

- Persoonlijke aandacht en uitstekende service
- Gratis bezorging, ook na 18:00
- Goede samenwerking met de huisarts voor optimale medicatiebewaking

024 208 22 88

Huisarts:

- Laagdrempelige, betrokken zorg midden in de wijk
- Online zelf afspraken inplannen
- Mogelijkheid tot e-mail consult
- Inloopsprekkuur

024 355 23 39

Heyendaalseweg 288
6525 SM Nijmegen

Erehaag

Marit (3) zocht met haar moeder Suzanne een plekje in de erehaag. Ze vertelde haar dochter dat er iemand was overleden. 'Het wachten duurde lang', vertelt de kleine. 'Al die omstanders en de erehaag maakten indruk op mijn dochter.' Veel betrokkenen droegen een witte roos met een kaartje. 'Mag ik de bloem daarin steken?', vroeg Marit aan haar moeder. Er was bijna geen ruimte meer in de vaas voor het huis van de overledene. 'Ik vond het wel leuk', oordeelt de driejarige.

Tot slot nog een derde, ditmaal een nieuw ritueel in de Brakkensteinweg: de erehaag bij de uitvaart van een overledene. Ime en Kai (beiden 21) namen eraan deel. Ime: 'We verwachtten een

lange rij voorbijrijdende rouwauto's en vooral drukte van straatbewoners. In werkelijkheid stonden er veel meer mensen in de erehaag en was het plechtiger.' Kai: 'Ik vond het heel heftig. Ik dacht aan de breekbaarheid van het leven. Emotie speelde. Iemand liep huilend weg. Ik vond het mooi dat ze stopten bij het huis van de overledene.' Ime: 'Een erehaag in plaats van een dienst of plechtigheid verlaagt de drempel. Ik ben op deze manier actiever en voel meer betrokkenheid.'

Bij buurvrouw Diny (57) en dochter Kim ontstond het idee van de roos met het kaartje van elke straatbewoner

voor de nabestaande. 'Iedereen kon op die manier een boodschap achterlaten. Een symbool, een laatste groet. Zodra de mensen uit hun huizen stroomden, zagen we die rozen. Dat maakte de verbinding tastbaar. De erehaag lijkt me een blijvertje. Minder afstand. Ongedwongen. Het is een indrukwekkend vertoon om afscheid te nemen van iemand in de omgeving waar hij vijftig jaar gewoond heeft.'

Tekst en foto's: Renie Hesseling.

Foto trompetist: Herman Wegereef.

Marit en moeder Suzanne bezorgen hun roos met kaartje aan de deur van de overleden bekenden.

Past het wel?

“Nee! Draaien naar links! Dat haal je niet met die leuning!” En dat klopte. We kregen de Billy-kast niet door ons trappengat naar boven, zonder de rode verf van de trapleuning te schrapen om vervolgens alsnog ingeklemd te raken tussen twee muren en mijn eigen onderarm.

Sinds die turbulente verhuisdag begin december hebben we de boel binnenshuis echter aardig op orde. Hier en daar vind je nog wat bouwpeertjes, de fotoboeken slingeren nog van de ene naar de andere verdieping en de gordijnen zijn nog steeds niet op maat geknipt. Het maakt ons niet uit, want we voelen ons meteen thuis in Brakkenstein.

Mijn vriendin en ik leerden elkaar kennen op de universiteit. We woonden op verschillende plekken in Nijmegen, kregen een zoon en dachten twee jaar geleden dat het tijd was voor de ruimte en rust van een nieuwbouwhuis in Nijmegen-Noord. Foute keuze. Hoe fijn het voor kinderen ook is, we misten vrijwel direct reuring, gezelligheid en karakter. Dus gingen we op zoek naar een nieuwe woning. Eén jaar en zo’n vijftien huizen later belden we aan in

de Pater Eijmardweg. Nóg een week later begon onze verhuizing.

“Heel leuke wijk, dat Brakkenstein”, vertelden vrienden, *“maar het is wel een dorp.”* We snapten wat ze bedoelden. Ik kom zelf uit een mooi, maar klein dorpje in Zuid-Limburg. Een onbekend gezicht in het dorp was een ‘Hollander’ en de burens zagen eerder dat onze kamerlinde water nodig had dan wijzelf.

Maar toch is dat eigenlijk precies wat we zochten. We wonen inmiddels alweer 15 jaar in Nijmegen, maar na het compacte, drukke Nijmegen-Oost en de woonfabriek in Nijmegen-Noord snakten we juist naar kleinschaligheid, naar diversiteit in de wijk, een bakker om de hoek en een folder van de kerstmarkt in de bus.

We zijn benieuwd naar dat dorp. Dat dorp dat we nog een klein beetje kennen van onze studie. We lieten onze fietsband plakken bij Evers Janssen, kochten broodjes bij de Aldi en ik kwam naar Druk&Vorm voor ons studiekraantje. We zagen een mooie wijk aan het bos, maar was

het ook een wijk om je eerste (of tweede) huis te kopen, als je net een familie probeert te stichten? Bezorgden de pizzeria’s hier nog, of was het stiekem geen Nijmegen meer? Moesten we hier gaan bruggen of klaverjassen om ertussen te komen?

Natuurlijk hebben we sindsdien dat beeld flink bijgesteld. Toen we vorig jaar weer op zoek gingen naar een woning bleek Brakkenstein zelfs mijn favoriet. Er is ook veel veranderd, zo blijkt. Onze overburen hebben in het rijtje huizen waar ze op uitkijken een hele nieuwe generatie zien neerstrijken in een paar jaar tijd. Waaronder wij dus. Als ik naar buiten kijk zie ik kinderen, ouders en grootouders rond de basisschool en de KION. Plus, we kennen al onze burens nu al beter dan we überhaupt een buurman gekend hebben.

Daar zitten we dan. Met ons jong gezin in oud Brakkenstein. Onze linkerbuurvrouw is in de tachtig, onze rechterbuurman is twee. Vanuit onze jarendertigwoning kijken we uit op de basisschool uit 2018. Volgens mij past het wel!

Tekst: Keje Schaakxs

Wie o wie weet waar o waar dit te vinden is in onze wijk?

Wie o wie weet waar deze vreemde vogel te vinden is? Mail uw oplossing naar wijkblad.brakkenstein@gmail.com of bel uw oplossing door naar Henk: 06-25356417.

Onder de goede inzendingen wordt een heerlijke taart verloot!

Deze mooie blauwe lucht was overal boven Brakkenstein te zien. Helaas hebben we geen reacties ontvangen. Dus we kunnen geen taart uitdelen...

De moestuinmol

Guillaume wrijft de slaap uit z'n donkere kraaloogjes. Een beetje geïrriteerd luistert hij naar de ritmische geluiden bovengronds. Het is onrustig daar in het daglicht. Al dagen lopen er mensen rond en gisteren was er een graafmachine die het gras van het terrein schraapte. En nu wordt hij wakker door een soort van plofjes. Guillaume krabt met een van zijn grote voorpoten ongegeneerd over zijn buik, laat een uitgebreide gaap horen en er ontsnapt een klein scheetje. Eigenlijk wil hij zich nog even omdraaien, z'n ondergrondse slaapholletje is zó lekker warm. "Plok, plok, plok", klinkt het. Uiteindelijk wint zijn nieuwsgierigheid het van zijn luiheid en scharrelt hij door de gang naar boven. Het felle zonlicht verblindt hem even wanneer hij zijn spitse snuit naar buiten steekt. Maar al snel ontwaart hij waar het geluid vandaan komt. Even verderop stapelt een man stoeptegels. "Plok, plok". Eén voor één belanden de tegels op elkaar, keurig langs een strak gespannen draadje. Wat een activiteit op de vroege morgen! De dauwdruppels hangen nog aan het gras. Snel likt Guillaume er een paar op.

Het is in jaren niet zo interessant geweest op het terrein. Eigenlijk niet meer sinds even verderop allerlei palen de grond in gingen voor wat later een speeltuin bleek te zijn. Gelukkig was dat toen net buiten zijn gangenstelsel, alhoewel de boel er indertijd flink onder geleden heeft, want van al dat trillen werden zijn ondergrondse constructies niet steviger. En dat is nog zacht uitgedrukt. Weken is hij bezig geweest om alles weer in oude luister te herstellen. Tot overmaat van ramp kozen veel regenwormen het hazenpad en moest hij zich tijden lang behelpen met pissebedden, spinnen en kleine kevertjes. Ach, op zich goed te doen hoor, maar er gaat niets boven een lekkere, sappige, glimmende regenworm. Nee, het was geen leuke tijd. Maar... wat gaat de mens nu weer aanrichten? Guillaume houdt zijn mollenhartje vast.

Na de lunch gaat hij weer eens poolshoogte nemen. Hij kruipt onder de beukenheg en kan zo ongezien dichtbij de mannen komen die de tegels stapelen. Even verderop staat een vrouw soep in kommen te schenken. De mannen leggen hun werk even neer en gaan gezellig zitten lunchen.

Dagen gaat het zo door. Wanneer 's avonds de werkmannen vertrokken zijn, kruipt Guillaume stevast uit z'n hol en inspecteert de vorderingen van die dag.

Bovenop het stenen muurtje heeft hij een goed overzicht; het muurtje is een soort bak geworden. Wat moet dit toch allemaal voorstellen? Gaan ze een huis bouwen? Of een vijver?

In de week die volgt, ziet Guillaume dat de hele bak gevuld wordt met donkere, verse, zachte grond, zo ver hij kijken kan! Ik ben in het Walhalla terecht gekomen, denkt hij. Dronken van geluk rolt hij zijn zachte mollenlijfje door de rulle grond. Zijn pelsje vult zich met stoffige aarde. Joehoe, wat een paradijs!

Exact twee dagen lang heeft Guillaume de moestuinbak voor zichzelf, want de tuinierders kunnen niet wachten om hun stukjes Brakkenmoes te vullen met zaden en jonge plantjes. Er wordt gespit en geharkt en gegraven. Op maaiveldhoogte zie je al snel door het stokkenbos de bomen niet meer. Het gaat er gemoedelijk aan toe op het complexje. Guillaume slaat het allemaal gade. Ach, hij moet toegeven dat 'ie de bedrijvigheid ook wel gezellig vindt. Bovendien: hij kan graven naar hartenlust. De met gras ingezaaide taluds hebben zijn voorkeur. De ene na de andere molshoop verschijnt aan het oppervlak. Guillaumes kan zijn geluk niet op.

Jeroen en Antoinette bekijken de molshopen die zich vooral rondom Jeroens moestuinstukje bevinden. Hij trapt ze plat, maar de volgende dag zijn er weer nieuwe. Het wordt een soort wedstrijd tussen Jeroen en Guillaume. De mol graaft zich drie slagen in de rondte om al die ingetraptte gangen te herstellen; de mens probeert de mol te verjagen door het gegrave te saboteren. Maar dan! Dan slaat het noodlot toe: Antoinette brengt een mollenklem voor Jeroen mee en samen plaatsen ze het moordwapen op een strategische plek.

Uiteindelijk heeft Guillaume drie weken en vier dagen kunnen genieten van zijn paradijs. Met een venijnige klap maakt de klem een einde aan zijn korte mollenleven. Hij is naast zijn laatste gegraven molshoop ter aarde besteld.

Patricia Verhelst

Feest en activiteiten in de wijk

Allereerst onze felicitaties voor alle geslaagden, jarigen en kersverse papa's en mama's: van harte! We hebben een selectie gemaakt van de wapperende vlaggen, want het waren er teveel om allemaal in dit blad af te drukken. Verder nog een paar kiekjes van Brakkensteinse Vierdaagselopers van vorig jaar (2019), de opengebroken straten in de wijk en de oorkonde die Patisserie Strik kreeg omdat ze het lekkerste banketbakkersijs maken. En een foto van de gladiolen en andere bloemen die op de vluchtheuvel op de hoek van de Houtlaan en Heyendaalseweg lagen, als hommage aan John van Vucht. Hij zat altijd op die plek om de Vierdaagse wandelaars 's morgens te begroeten. John overleed eerder dit jaar en als eerbetoon legden wandelaars bloemen op 'Johns plekje'. Een mooi gebaar!

WILT U UW WONING VERKOPEN?

Driessen Makelaardij is al meer dan 40 jaar vertrouwd en ondernemend in uw regio. Uw persoonlijke NVM Makelaar Taxateur **Mario de Vries**. Met een enthousiast en deskundig team, dat conform de NVM-regelgeving geschoold is, staan wij 6 dagen per week graag voor u klaar!

“Vindt u het normaal om opstartkosten te betalen? Wij niet! Ons motto: eerst presteren! Daarom betaalt u bij ons geen kosten vooraf.”

MARIO DE VRIES

Geen opstartkosten en no cure no pay

Vindt u het normaal om opstartkosten te betalen? Wij niet! Ons motto: eerst presteren! Daarom betaalt u bij ons geen kosten vooraf. De verkoopkosten worden pas bij de notariële overdracht (wanneer u de koopsom ontvangt) verrekend.

Standaard de beste toppositie voor uw woning op funda

Ook op de woningsite Funda wordt uw woning prominent gepresenteerd door inzet van het Funda-Presentatiepakket. Hierdoor wordt uw woning altijd op een prominente plek gepresenteerd. En hoe meer mensen uw woning zien, hoe groter de kans op bezichtigingen en dus ook op een verkoop.

Verkoopplannen en benieuwd naar de waarde van uw woning?

Of heeft u een woning op het oog en wilt u hulp bij de aankoop? Neem dan contact op met ons kantoor om een vrijblijvende afspraak in te plannen.

Driessen Makelaardij
Al 40 jaar uw huismakelaar

Driessen Makelaardij Nijmegen

St. Annastraat 18, Nijmegen
Telefoon: (024) 360 70 55
nijmegen@driessenmakelaardij.nl

Driessen Makelaardij Wijchen

Kasteellaan 23, Wijchen
Telefoon: (024) 64 90 100

Vertrekkend voorzitter Arno Janssen:

voetballers zijn knetterverwend

Arno Janssen, voorzitter van de RKS V Brakkenstein stopt ermee vanwege zijn verhuizing naar Boxmeer. Hoe kijkt hij terug op zijn voorzitterschap? Wat gebeurt er momenteel bij de voetbalclub en welke kwaliteiten moet de nieuwe voorzitter hebben?

“Je moet onder andere geduld hebben. Je moet het gesprek aangaan en daar gaat energie in zitten. Er zijn veel mensen die hier gewoon komen om te voetballen en verder niks. Ook zij moeten erop geattendeerd worden dat ieder lid zich onderdeel zou moeten voelen van de vereniging en zijn verantwoordelijkheid moet nemen.”

Maar niet iedereen heeft zomaar even tijd om iets voor de club te doen, naast een drukke baan, een druk gezinsleven.

“Iemand vroeg mij eens hoeveel tijd het kost om actief te zijn voor de club. Dat vind ik een rare vraag, dus draai ik het om. Hoeveel tijd heb je ervoor over? Heb je een uurtje per jaar? Al denk je maar één keer mee over iets, bijvoorbeeld over de website. Of dat je één of twee keer per jaar het park op zaterdag opent voor de jeugd. Dat kost misschien een halfuur.”

“Ik merk dat mensen zich niet willen committeren aan een heel groot iets. Door deelprojecten en kleinere commissies te maken, is het makkelijker om mensen te vinden, is mijn ervaring. Ook een functie als bestuurslid hoeft niet zo groot te zijn als het klinkt. Bij tennis is het heel normaal om iets voor de club te doen. Kan je een keer niet, dan het is heel gebruikelijk om zelf te ruilen. Maar iedere sport heeft zijn eigen cultuur.”

Viel het je tegen in het voetbalwereldje?

“Ik denk dat voetballers knetterverwend zijn. Iemand anders moet het probleem maar oplossen. Dat ken ik helemaal niet. Als je iets bij tennis, rugby of ijshockey zelf niet regelt, dan wordt er niks gedaan en niemand doet daar moeilijk over. Je werkt bij een sportbedrijf. Bij voetbal zie je al dat gedoe tegen scheidsrechters, het ligt altijd aan een ander. Ga nou gewoon eens je sport bedrijven.”

Kan het een generatiedingetje zijn dat mensen minder snel meehelpen voor de club?

“Weet ik niet. Wat ik wel denk is dat jongeren wat meer overtuigd moeten worden van waarom dat dan goed is. Waar ik hartstikke trots op ben is dat er bij de club en de stichting al meer jongeren zitten. In de evenementencommissie die is opgetuigd zitten allemaal jonge mensen. Dus van daaruit hoop ik dat er een sneeuwbal effect komt.”

Waarom zijn nieuwe mensen belangrijk?

“Als er alleen oudere mannen in besturen en commissies zitten die al 50 jaar hetzelfde doen, dan krijg je geen verbinding met de mensen. De achterban is belangrijk, en die wordt elk jaar jonger. Voor een vereniging is het goed als er rotatie in functies zit. Ik zie dat ook als een taak voor de nieuwe voorzitter, om naar een gezonde mix te kijken. Het nadeel is echter ook dat mensen niet een stap willen terugdoen, omdat er geen opvolger is. Ik wil daarom dat er een lijst komt op de website met een aftredeschema, om te laten zien dat je openstaat voor nieuwe mensen.”

Zijn mensen bereid te helpen door het verenigingsleven uit te leggen?

“Ik denk wel dat we nieuwe commissies en mensen gevonden hebben dankzij de manier waarop ik dingen aan heb gepakt. In het verleden was het lastig communiceren met het bestuur, hoorde ik. Dat heb ik wel meegegeven aan de medebestuurders: je bepaalt zelf hoe benaderbaar je bent. Tegenwoordig hebben we een website die redelijk actueel is. Daar staat op wie waarvoor verantwoordelijk is. Ik vind echt dat wij als bestuurders open moeten staan voor welke kritiek ook.”

“Wat ik belangrijk vind als je zo’n functie hebt is verbinding maken. Volgens mij is dat het toverwoord. Je moet met mensen praten, je moet luisteren. Je hoeft als voorzitter niet met iedereen mee te praten, integendeel, want uiteindelijk moet je een mening vormen en er objectief een reactie op geven. Houd mensen aangesloten. Je hebt te maken met medebestuurders, maar kijk ook naar al die andere mensen die hier

één of twee keer in de week activiteiten bedrijven.”

Mensen verbinden en verbonden houden. Zijn dat de kwaliteiten die een voorzitter moet hebben?

“Ja, ik denk het wel. Je moet met mensen omgaan en wegen zoeken om mensen te bereiken. Dat is bij de één bot, bij de ander leg je de spreekwoordelijke arm om de schouder. Sommige mensen hebben het hart op de tong. Ook die mensen hebben een mening en ook zij doen dat vanuit hun clubliefde. Dat moet je spiegelen. Dat merk ik binnen Brakkenstein wel. Brakkenstein is Brakkenstein. Ik mag het zeggen, want ik ben hier zelf geboren en getogen. Soms moet je een stap terug om vervolgens weer een aantal stappen naar voren te kunnen maken. Niet alleen de voorzitter, maar iedereen die actief is binnen een vereniging.”

Net zei je dat besturen niet veel tijd hoeft te kosten als het spel goed gespeeld wordt. Wat moet een voorzitter dan doen?

“Niet met te veel willen bemoeien. Ik denk wel dat je het van een afstandje moet volgen en dat je ervoor moet zorgen dat er voor de club de goede dingen worden gedaan. Niet voor een team of individu. Uiteindelijk heb je één gezamenlijk belang en dat is om de club zo prettig mogelijk te laten functioneren. Dat is het hogere doel.”

vervolg op pagina 45 >>>

2000 - 2020

20 jaar fysiotherapie in Brakkenstein

van Houtlaan naar Kanunnik Boenenstraat 8

024 355 98 94

info@fysiotherapiebrakkenstein.nl
www.fysiotherapiebrakkenstein.nl

Onze deur staat open voor de juiste fysiotherapie voor iedereen!

Gaertner
ergonomische meubelen

Gezond zitten ? Zo zit dat!

Of het nu gaat om de ideale ergonomische stoel op kantoor of de relaxfauteuil thuis, om de opsta-stoel voor de senior of een designstoel voor een bijzonder interieur, met ruim dertig jaar ervaring is Gaertner een aanspreekpartner voor ieder die begrijpt hoe belangrijk zitten is voor gezondheid, comfort en welbevinden.

In deze regio zijn wij als ergonomisch kenniscentrum uniek. Onze dienstverlening is altijd maatwerk en onze jarenlange ervaring en kennis een absolute meerwaarde. Ergonomie is altijd de rode draad. We zijn merkonafhankelijk en bieden een brede range aan producten van gerenommeerde merken.

Gaertner Ergonomische Meubelen • Heyendaalseweg 165, Nijmegen • Telefoon: 024 356 8390 • www.gaertner.nl

Is het handig om als voorzitter wat mensen binnen de club te kennen?

“Ik kom zelf uit Brakkenstein en was al wel actief in het verenigingsleven. Zelf heb ik hier één jaar gevoetbald. Onze kinderen een aantal jaren, dus ik ken wel heel veel mensen. Twee bestuursleden ken ik al sinds de kleuterschool. Dat schept een band. Het zijn mensen die al jaar en dag bij de vereniging zitten, ze kennen alle dwarsverbanden en dat is voor een buitenstaander wel handig. Want ja, ik zag mij wel als buitenstaander.”

Waar kan die buitenstaander trots op terugkijken?

“We hebben binnen zeven maanden drie trainers gehad. Daar gaat veel energie in zitten, maar je ziet dat het altijd goed lukt en dat we altijd goede mensen vinden. Dat vind ik geweldig, hoe dat in samenspraak met de technische commissie is gegaan. Hoeveel werk zij erin hebben zitten om dat voor elkaar te boksen, dat is niet vanzelfsprekend. In dat opzicht is een voorzitter ook helemaal niet belangrijk. Het werk moet door de leden gedaan worden. Het enige wat je probeert te doen is het belang van die inzet te benadrukken.”

Nu zoekt Brakkenstein een nieuwe voorzitter. Wat is leuk aan de functie?

“Je hebt veel leuke contacten. Mensen vinden het geweldig om met een voorzitter te praten, merk ik. Het is voor een aantal mensen een functie met een statuut. Maar dat is ook zwaar afhankelijk van hoe je het zelf invult. Je moet wel gek zijn van verenigingen, van voetbal, je moet sport leuk vinden. Met mensen willen samenwerken. Dan krijg je wel positieve signalen terug. Dat zal ik mijn opvolger ook wel vertellen. Ik ga vertellen hoe ik het ervaar, maar die persoon moet het vervolgens op zijn eigen manier doen. Ik hoop voor de vereniging dat er een bepaalde lijn in stand gehouden kan worden. Dat zal door het bestuur gecoördineerd moeten worden. Een voorzitter is maar één persoon, we beslissen alles in consensus. Er zijn zeven bestuursleden, dus er is altijd een meerderheid voor iets. Er is geen veto, dat kan niet in een vereniging.”

En hoeveel tijd gaat het dan kosten...?

“Ik ben hier gemiddeld twee keer per week, denk ik. Soms één keer, maar de keren dat we naar een nieuwe trainer zochten was het gerust vier keer per week. Vandaar dat ik nu moet stoppen. Als ik in Boxmeer woon, kan ik er niet zo vaak zijn.”

Inmiddels heeft de RKSv Brakkenstein een kandidaat-voorzitter gevonden. Tijdens de eerstvolgende Algemene Ledenvergadering zal Wilfred Jansen worden voorgedragen als de nieuwe voorzitter.

Tekst: Diane Essenburg (bewerking Tino Adolfs)

Het volledig interview is te lezen via:

<http://rksvbrakkenstein.nl/arno-janssen-over-het-voorzitterschap-bij-brakkenstein>

Belangrijke telefoonnummers

- Advies- en Steunpunt huiselijk geweld: Bel met Veilig Thuis op 0800-2000
 - Alarmnummer: 112
 - Apotheek Wilhelmina Brakkenstein, Kanunnik Mijllinckstraat 5, (024) 3 553 062
 - Apotheek: Zuider Apotheek Brakkenstein, Heyendaalseweg 288, (024) 2 082288
 - Stichting Begraafplaats St. Barbara Brakkenstein: begraafplaats: 06-4576 2398; administratie: (024) 3551148
 - Brandweer: (024) 3 297 599
 - Breng Klantenservice: 0900 266 63 99; van ma t/m za van 8-19 uur
 - Bureau Toezicht: 14 024
 - BUUR - Wijkplaats & Eetcafé: (024) 663 4659
 - Buurtsportcoach Brakkenstein: Willem Hock: 06-25743328
 - Buurtzorg Nijmegen Brakkenstein, wijkverpleging: 06-12 14 91 36
 - Canisius Wilhelmina Ziekenhuis: (024) 3 657 657
 - Dar Klantenservice: ook Grofvuilservice: (024) 371 60 00
 - De Lindenberg: (024) 327 39 11
 - Dierenambulance: (024) 355 02 22
 - Discriminatie, Ieder1Gelijk: (024) 324 04 00
 - Edwin van Haveren, wijkmanager, via secretariaat wijkmanagement: (024) 32 99 675
 - Gemeente Nijmegen: 14 024
 - GGD: 088-1447144
 - Helen Franken, wijkregisseur: 06 51 499701
 - Huisartsenpost Nijmegen en omstreken: 0900 88 80
 - Kindertelefoon: 0800 04 32
 - KBO Wijkcomité Brakkenstein: is opgeheven; tijdelijk secretariaat KBO bellen: (024) 377 46 85
 - Lux: 0900 589 46 36
 - Medisch centrum Brakkenstein: (024) 355 23 39
 - Meld- en Herstellijn van de gemeente Nijmegen: 14 024
 - Meld Misdaad Anoniem: 0800 – 7000
 - Meldpunt Kindermishandeling: 0800 – 2000
 - Milieupolitie: 14 024
 - Politie: 0900 88 44 via dit algemene nummer zijn ook de nieuwe wijkagenten Marcel Rutten en Penny Wiss te bereiken
 - Radboudumc: (024) 361 11 11
 - Sint Maartenskliniek: (024) 365 99 11
 - Slachtofferhulp: (024) 323 33 22, 0900 0101
 - Sociaal Wijkteam Zuid: 088 00 11 300
- Voor vragen en problemen rond ziekte en beperkingen, zelfstandig wonen en voorzieningen, zo veel mogelijk oplossingen in de buurt
- Stadsschouwburg en Vereniging: (024) 322 11 00
 - Talis: Mazin Maasoom Taliscontactpersoon voor Brakkenstein, 06-50 696054
 - STIP Zuid Info en advieslijn: (024) 350 20 00. Adres: Wijkcentrum De Schakel in Grootstal aan de Archimedesstraat 9. Openingstijden: maandag 9.30-12.30, dinsdag 13.30 tot 16.30 en vrijdag 9.30 tot 12.30.
 - Wijkraad Brakkenstein, voorzitter Hermine Groenendaal: 06-51991276
 - Wijkwebsite www.mijnbrakkenstein.nl, kunt u niet op internet en hebt u vragen: 06-25356417
 - Zonnebloem Brakkenstein: voor bezoek Marian Top: (024) 356 34 95, voor inlichtingen Ankie Jansen: 06- 50283635
 - ZZG-zorggroep: (024) 366 57 77 vraag om team Wijkverpleging Brakkenstein

Heemhuys
Opaaltje
kleinschalig
kinderdagverblijf...

“we gaan elke dag
de natuur in”

Heemhuys
Natuurlijk

tel. 06-19892491

opaaltje@heemhuys.nl
www.heemhuys.nl

DE BRUIN & DE BRUIN

ELKE DAG VERS...

De Bruin & De Bruin BV

Heyendaalseweg 219

6525 SG Nijmegen

☎ (024) 3551570

🏠 www.debruin-debruin.nl

✉ info@debruin-debruin.nl

KUNSTMAGAZIJN

UITLEEN • GALERIE • DESIGN

- Kunst ervaren in onze galerie
- Kunst lenen al vanaf € 8,- per mnd
- Aantrekkelijke kortingen door erbij te sparen
- Leuke kunstcadeaus en designartikelen
- Geef een kunstbon cadeau

Kanunnik Mijllicckstraat 1-3 6525 WS Nijmegen

T: 024 82 00 315 • E: info@kunstmagazijn.nl

Openingstijden:

woensdag t/m zaterdag van 12.00 tot 17.00 uur

www.kunstmagazijn.nl

BELASTINGAANGIFTE?

Voor u kan het leuker en makkelijker!

Kijk op www.schoutenfiscaal.nl
of bel 06 - 22 99 05 20

Jolanda Schouten - van Baarsen RB

Belastingconsulente

Heiweg 212

6533 PH Nijmegen

SCHAAR & HAAR

Dames wassen, knippen & drogen	23,-
Heren wassen, knippen & drogen	20,-
Kinderen knippen (0 - 9)	13,-
Tieners knippen (10-15)	17,50,-
Studenten tarief	15,-
Permanente haarbleuring v.a.	31,-
Spoeling v.a.	26,-
Highlights en/of lowlights v.a.	23,-

Openingstijden:

Woensdag - Donderdag - Vrijdag : 09:00 - 17:30
Zaterdag : 09:00 - 14:00

📞 Bel voor een afspraak naar: 024-6639958

📘 Like ons op facebook!

📍 Heyendaalseweg 203
Nijmegen 6525 SE

Schaar & Haar

ACTIVITEITEN BRAKKENSTEIN

DAG	TIJD	ACTIVITEIT	WAAR
Maandag	13.30-16.00	Biljarten	Boszicht
	13.30-16.00	Kaarten	Boszicht
	14.00-16.00	Jeu de boules	Atletiekbaan
Dinsdag	18.00-19.00	60+ Gym (nek-schouder-rug)	Universitair Sportcentrum
	09.15-10.30	Recreatief hardlopen	Atletiekbaan
	09.30-11.30	Gymclub dames	Roomsch Leven Achterzaal
	10.00-11.00	Nordic walking	Atletiekbaan
	10.00-11.00	Sportief wandelen	Atletiekbaan
	11.00-12.00	60+ Spinning	Universitair Sportcentrum
	13.30-16.30	Biljartclub BBB	Clubhuis RKSv Brakkenstein
	Vanaf 18.00	Repetitie harmonie St Tarcisius	Roomsch Leven
	Vanaf 19.30	Breien	BUUR
	19.00-01.00	Biljartclub	Café de Muts
	Vanaf 19.30	Breien bij BUUR, op de even weken	BUUR
	20.00-21.00	Gymnastiek dames	Gymzaal Kanunnik Faberstraat
	21.00-22.00	Gymnastiek dames	Gymzaal Kanunnik Faberstraat
		Buitensport FAAM	Park Brakkenstein
	10.00-12.00	Breien	Kantine Speeltuyn Brakkefort
Woensdag	09.30-11.30	Expressief-meditatief Dansen	Roomsch Leven
	11.00-12.00	60+ Pilates	Universitair Sportcentrum
	11.30-16.30	Seniorentafeltennis(50+)	Roomsch Leven
	13.00-16.30	Biljartclub BBB	Clubhuis RKSv Brakkenstein
	19.00-20.00	Gymnastiek dames	Gymzaal Kanunnik Faberstraat
	20.00-21.00	Gymnastiek dames	Gymzaal Kanunnik Faberstraat
	19.00-20.00	Nordic walking	Atletiekbaan
	19.00-23.00	Repetitie drumfanfare Michael	Roomsch Leven
	19.00-01.00	Biljartclub	Café de Muts
	09.15	Tai Chi	Heumensoord
	09.15-10.30	Recreatief hardlopen	Atletiekbaan
	09.30-11.30	Senioren gymclub	Roomsch Leven
	09.00-10.00	60+ Body Work Out	Universitair Sportcentrum
	10.00-11.00	60+ Pilates	Universitair Sportcentrum
	10.00-11.00	Nordic walking	Atletiekbaan
Donderdag	10.00-11.00	Sportief wandelen	Atletiekbaan
	10.30	Contact in zicht – praten met senioren uit de buurt	BUUR
	13.30-16.30	Biljartclub BBB	Clubhuis RKSv Brakkenstein
	17.00-18.00	60+ Body Work Out	Universitair Sportcentrum
	19.30-23.30	Repetitie Harmonie Hatert	Roomsch Leven
		Buitensport FAAM	Park Brakkenstein
	09.00-10.00	60+ Fitness gym	Universitair Sportcentrum
	10.00-11.00	60+ Fitness gym en ZUMBA en Pilates	Universitair Sportcentrum
	11.00-12.00	60+ Fitness en Body Work Out	Universitair Sportcentrum
	13.30-17.00	Bridgen	Boszicht
		Spelactiviteiten Scouting	D'Almarasweg
	21.00	Dartclub de Mutsjes om de 14 dagen	Café de Muts
	09.30-11.00	Recreatief hardlopen	Atletiekbaan
	10.00-11.00	Nordic walking	Atletiekbaan
		Spelactiviteiten Scouting	D'Almarasweg
Vrijdag	09.30-11.30	Recreatief hardlopen	Atletiekbaan
	10.00-11.00	Nordic walking en Sportief wandelen	Atletiekbaan
	20.00-22.00	Expressief meditatief dansen	Roomsch Leven
Zaterdag			
Zondag			

Naast alle bovengenoemde activiteiten en sportactiviteiten gebeurt er binnen de sportclubs in Brakkenstein veel en voor ieder wat wils. De een is van oudsher meer Brakkensteins dan de ander; maar allemaal sporten ze op Brakkensteinse grond. En sport verbreedt toch? Naast bovengenoemde clubs zijn de volgende sportclubs in Brakkenstein te vinden: Tennisvereniging Brakkenstein, Tennisvereniging Rapiditas, Voetbalvereniging RKSv Brakkenstein, Hockeyvereniging NHMC, Korfbalvereniging Noviomagum, Voetbalver. Kolping-Dynamo.

"Een brede fysiotherapiepraktijk met de focus op de behandeling van sporters en ouderen."

MMFYSIO IN BRAKKENSTEIN

REVALIDATIE NA CORONA

Bent u zelf in aanraking gekomen met het coronavirus? Wij hopen dat het goed met u gaat. Het kan zijn dat u verzwakt bent en dat u weer moet aansterken. Wij willen u hier graag bij helpen.

MMfysio heeft alle kennis en middelen in huis om u optimaal te begeleiden bij deze revalidatie. In samenwerking met verschillende ziekenhuizen en andere samenwerkingsverbanden hebben wij ons grondig verdiept in het coronavirus en de bijpassende revalidatie. Door de korte lijntjes blijven we goed op de hoogte van de laatste ontwikkelingen en passen wij onze therapie aan en verbeteren als dat nodig is. Voor vragen kunt u ons altijd telefonisch of via mail bereiken.

EEN MOOIE WAARDERING!

Afgelopen jaar hebben wij een dikke voldoende gekregen van jullie! Een 8,9 is een cijfer waar we als praktijk trots op mogen zijn.

Elk jaar ontvangen wij als praktijk een beoordeling die door onze patiënten wordt bepaald. Wij hechten veel waarde aan de mening van onze patiënten. Daarom zijn we ook blij om te horen dat onze patiënten tevreden zijn. Bedankt voor alle complimenten en verbeterpunten. We zullen dit jaar weer ons best doen om het cijfer zo hoog mogelijk te houden.

LAST VAN UW RUG OF NEK?

Het aantal rug- en nekklachten is sterk toegenomen. Wij kunnen u helpen om deze klachten te verminderen en te voorkomen.

Sinds we met zijn allen meer thuis werken dan ooit, zien wij het aantal rug- en nekklachten flink toenemen. De grootste boosdoener is een slechte werkhouding. Dit resulteert vaak in zeurende klachten van de nek en rug. Ervaart u klachten? Maak dan gerust een afspraak bij ons in de praktijk.

- KANUNNIK
MIJLLINCKSTRAAT 75
- HEEMRAADSTRAAT 3

WWW.MMFYSIO.NL

024-3580779

INFO@MMFYSIO.NL